

BUDAPESTI NAPLÓ

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
József-körút 18.

Főszerkesztő: **VÉSEI JÓZSEF.**
Felelős szerkesztő: **BRAUN SÁNDOR.**
Kiadja: **A SZERKESZTŐSÉG.**

Égész évre 28 k., (14), 1/3 évre 14 k., (7), 1/4 évre 7 k., (3.50), egy hónapra 2 k. 40 fillér, (1.20 fillér).
Egyes szám Budapesten 8, vidéken 10 fillér.

Száraz babér.

Budapest, március 28.

(K.) Az Alkotmány ma úgy látja, hogy Wlassics Gyula egy új száraz babérlevelet tüzött kokett, de nem jupiteri fűrtjeibe. Mi természetesebb, hogy nyomban ráncigálni kezd a zengő, de nem jupiteri haraggal akarja leszakítani azt a száraz babérlevelet. Föltűnő ugyan, hogy ennyi erőlködést érdemel-e egy száraz babérlevél, de nem kell rajta fennakadni. Legyen úgy, hogy az a babérlevél csakugyan száraz volt, mikor az Alkotmány haragját magára vonta, de akkor bizonyos, hogy a ráncigálás közben kiszökött, sőt zokon ne essék az Alkotmánynak, ha talán éppen az ő nagy haragja figyelmezteti az ország szabadelvű közvéleményét, hogy a kultuszminiszter ur egész csöndben egy új levéllel szaporította babérait. Mert nem illenék eltagadni, hogy közönség és sajtó meglehetősen mostohán bánt azzal a rendelettel, melyben a kultuszminiszter legutóbb utasította a tanfelügyelőket, hogy törekedjenek ifjúsági egyesületek szervezésére, mert az ismétlő-iskolák-ból kikerülő ifjúság katonaköteles koráig jóformán minden üdvös felügyelet nélkül marad és szabad prédája mindenfajta izgatásnak. A kultuszminiszter talán első sorban arra gondolt, hogy az ifjúsági egyesületek, ha beválnak, elvonják a tapasztalatlan fiatal embereket a szocialista agitátorok hálóinak közelségéből, ami nem utolsó és nem főlsőleges kiegészítése a népoktatás rendszeres munkájának. Most azonban éppen az Alkotmány éktelen haragjából kiderül, hogy annak a tapasztalatlan ifjúságnak mezejtésére még egy másik és nem kevésbé veszedelmes háló is ki van feszítve, még pedig olyan ügyesen, hogy jóformán csak a véletlenség árulta el. Úgy járt tehát a kultuszminiszter, mint a vadász, aki egy rókat hajszol s kettőt kap lövésre. Nini,

ez váratlan szerencse, ha ugyan valóban váratlan. Mert Wlassics Gyuláról föltehető, hogy volt neki némi homályos sejtelve arról a másik rókaról is.

A néppárti taktika már régebben fonja a titkos szálat, hogy az ifjúságot, ahol csak lehet, magához kösse. Ez a törekvés eddig legjobban az egyetemi dolgok rendjén látszott meg. Egy pár keresztény ifjúsági egyesületet is sikerült a maga eszközeinek sorába állítania. De a generális ifjúsági szervezkedést még halogatta, míg a felnőttek toborzásában valamivel több szerencse mosolyog rá. Elég dolga van még egyelőre az öregekkel, akikre ma volna szüksége, nem sietős tehát az ifjúságot is megkönyvékezni, melyre csak holnap lesz szüksége. Az ifjúság toborzását tehát, ha része is a néppárti taktikának, nem tartotta szükségesnek siettetni, elégségesnek vélte, ha elcsipi azokat, akik éppen az utjába esnek. De fenntartotta magának és minden körülmények között készen volt rá, hogy alkalmas időben országos apparátussal lát az ifjúság toborzásához s elárassza majd a vidéket katolikus ifjúsági egyesületekkel, amit természetesen úgy kell érteni, hogy néppárti fészkekkel. Most pedig egy szép napon arra ébredt a néppárt, hogy a kultuszminiszter megelézte s ismert rendeletével megadta a lökést az ifjúsági egyesületek alakítására az egész országban. Persze a miniszter, aki tudja felelősségét, egészen más egyesületekre gondolt. Ő világosan megmondja, hogy „az ifjúsági egyesületek köréből minden felekezeti vagy politikai kérdés, még a legsecskélyebb vonatkozásban is, szigorúan kizárandó.” De ha ezt helyeselné illik minden józanul gondolkozó magyar embernek, a néppárt természetesen éppen ebbe a rendelkezésbe kapaszodik s itt látja azt a lólabát, amelyről ráismer Belzebubra. A miniszter a felekezeti kérdések kizárását hangsúlyozza, a

néppárt természetesen a vallás kizárását kéri számon. A miniszter alapszabálytervezete a hazafias és vallásérkölcös érzelmek folytonos ápolását mondja a célnak, a néppárt természetesen azt mondja, hogy ilyen alapszabálytervezettel elbényesztő egyesületek is bátran alakulhatnak.

Hát nyilvánvaló, a miniszteri rendelet a néppárt cirkulusait s ennél fogva az Alkotmány esztét is megzavarta. Ha nincs úgy, akkor nem hívja fel ugyanabban a tajtékzó cikkelyben a keresztény papokat, hogy kövessék a tolnaiak és baranyaiak bevált példáját s alkítsanak mindenütt keresztény ifjúsági egyesületeket. No lám, már vannak keresztény ifjúsági egyesületek és be is váltak, habár az Alkotmány azt nem árulja el, hogy milyen szempontból váltak be. De hiszen ezzel a néppárt hivatalos lapja éppen azt igazolja, hogy a kultuszminiszter idejében látta meg a fenyegető veszedelmet s rendeletével, a tanfelügyelőkhöz intézett hazafias buzdítással elejét iparkodik venni annak, hogy a társadalmi bomlás csiráit a néppárt ne hinthesse el már a nemzet ifjúságában is! Vagy azt várta volna meg talán, míg a néppárti agitáció beviszi a felekezetiiséget az ifjúsági egyesületekbe? Azt kérdezi az Alkotmány, hogy talán Wlassics mást ért *vallás* és mást *felekezet* alatt. Persze hogy mást. Éppen azért hangsúlyozza a vallásérkölcös nevelést, de a felekezeti szempontok szigorú kirekesztését. Ellenben a néppárti kérdés elárulja, hogy ők nem értenek mást *vallás* és mást *felekezet* között. Ez éppen a veszedelem. Mikor ők keresztény ifjúsági egyesületeket akarnak csinálni, akkor a vallás örve alatt a felekezeti szétválás számára teremtik meg a melegágyat. Hát nem kötelessége a kultuszminiszternek, hogy az ilyen merényletet, mert ez merénylet, minden rendelkezésére áll eszközzel megakadályozza? Maga az Alkotmány se kifogásolná a miniszter

TÁRCA

Farsangi tréfa.

— A Budapesti Napló tároája. —

Irta: Jean Madeline.

Mikor Lebas ur hallotta, hogy az óra kilencet ütött, összehajogta az ujságját és bevonult a hálószobájába. A meleg ágyra, a puha dunyhára gondolván, képes érzés fogta el, amelyet csak növelt még a künn dühöngő gyalázatos idő. És így szólt magában:

— Ha meggondoljuk, hogy vannak emberek, akik most az álórcás-bálba mennek! Fagyoskodó Pierrót-k, akik a hóban bukácsolnak és könnyed Pierette-ek, akiket a szél paskol! Ah, vannak még ostobák! Vannak még!

Le is fektült rögtön, amikor hirtelen megszólal a csöngetyű. Ohó! Ki lehet az ilyen csunya időben, ebben az órában? Lebas ur, félig már az ágyában, megállt. Hallotta, hogy megnyílik az ajtó, aztán beszélgetnek az előszobában, majd Annettenek, a cselédleányoknak a léptei közelednek. Végül előtte áll a leány rémült arccal és remegő hangon mondja:

— Lebas ur, oda künn egy álórcás ember van, aki ön felől kérdősködködik.

— Egy álórcás, Annette?

— Igen, nagyságos ur! . . . Ott van a dolgozószobájában!

Lebas ur elképedt. Mi lehetett ez? Bizonyosan valami farsangi tréfa! De hiszen neki nincs olyan barátja, aki efféle elkövetné vele. Komoly nyugtalansága egyre nőtt, erre az ismeretlen álórcásra gondolván, aki lefekvés idején hozzá így behatol.

Lebas ur és Annette ott állott teljes aggodalomban és izgalomban s egyideig semmit sem szóltak.

— Tudja mit, Annette, mondja, hogy már lefeküdtem.

— Ő nem, Lebas ur, csak tessék bemenni! . . . En nem megyek egyedül, nagyon félek . . . On nem tehetik le, Lebas ur. Csak tessék bemenni, mert különben elszaladok.

Egy pillanatig nem tudta Lebas ur, hogy mit tegyen. Meleg ágyára nézett, majd a folyosó felé fordította szemét, a dolgozószoba irányában. . . Végre is elszánta magát és hálóköntösben és sapkában a dolgozószobájába ment.

Az álórcás csakugyan ott volt, ült nyugodtan a karosszékekben. Szálas volt mint egy muskétás, vörös köpeny és szürke nemezkalap volt rajta. Arcán fekete bársony-lárva, amely alól ki-nyult hosszú bajuszának két csuasa. Lábat, amelyek magas száru, ráncos eszimbába voltak bujtatva, egymással vetette feszletlenül. Az ismeretlen a kandallóban meg is gyújtotta volt a tüzet és egyáltalában nagyon kényelmesen rendezkedett be.

Mikor Lebas ur megjelent, eszébe sem jutott, hogy felálljon.

— Lebas ur? — kérdezte harsogva. — El vagyok ragadtatva, hogy megismerkedhetünk. De hát üljön le!

— De nem, uram! . . . hebegett Lebas ur.

— Üljön le hát, ezer ördög!

Lebas ur leült szemben.

Ki lehetett ez az ember? Mit akar nála éjszakának idején? Lebas ur hiába törte ezen az esztét, s hiába vizsgálta a lárva alatt az ismeretlen arcvonásait. Teljesen idegen volt neki.

— Reményem, nem zavarom? Ebben a gy-

lázatos hóvihárban nagyon kényelmes így a kandalló mellett ülni. . . Igazán nagyon jól van berendezkedve. Amig vártam önre, megnéztem XVI. Lajosnak ezt a pompás kartonját. Nemde ez az ön nagybátyjának, Belhugonnak a hagyatékából való?

Ohó! . . . Lebas ur felpattant, mintha kigyó csipte volna meg. Ki mondta ezt? Valami ismeretlen hang? Vagy talán ez a muskétás, aki itt ül a karosszékekben? Meredten nézett rá, tágra nyitott szemével. A lárva azonban megőrizte szeretreméltó, gyanutlan viselkedését. Olyan egyszerűen mondta azt a dolgot, mintha nem is azt mondta volna.

— Igen, igen. — ismételte — az nagyon szép műdarab. Önnek van izlése . . . Önnek mindig is volt izlése, Lebas ur.

Lebas ur azon töprengett most, mosolyogni kell-e, vagy haragudni, de az ismeretlen nem igen hagyott neki időt az elmélkedésre.

— Ezek a kárpitok például, — folytatta — amelyekkel ön a falakat díszítette . . . azé a szegény asszonyéi voltak, aki nagy nyomorában megvásárlásra kínálta önnek? A szegény öregek fogalma sem volt az értékükről. De ön, Lebas ur, tudta, hogy mit érnek, hogy azok Beaupais-kárpitok. Es rögtön kínált is érték ötven frankot, s a szegény öregasszony hálálkodva fogadta el és meg is áldotta önt a nagylelkűségéért. Es este ön beirta a könyvébe: „Ma tizezer frankot kerestem.” Ez aztán az izlés, Lebas ur. Gratulálók hozzá.

Lebas ur hűledezett. Honnan tudta ezt ez az álórcás ember? Mély nyugtalansággal nézett rá, de szerencséjére a kandalló fénycső elaludt, nem lehetett látni rajta az izgatottságot. Az álórcás pedig mosolygott. Ezt a pillanatot Lebas ur alkalmassan találta arra, hogy magatartásának

rendeletét, ha — később jön. Ha azt mondjuk: később —, úgy tessék érteni, hogy: későn. Mert ha a miniszter vár egy kicsit, a néppárti agitáció letarolja előtte a mezőt s bizony késő lett volna az a törekvése, hogy az ifjúságot kivége a felekezeti-ségből s megtartsa olyannak, aminőre a nemzeti haladásnak szüksége van. Így se lesz könnyű sora a szabadelvű haladás barátainak, mert ők csak hazafias lelkesedéssel szólhatnak az ifjúsághoz, a néppárti agitáció fanatikus hangját pedig már ismerjük. Ma azonban ban legalább egy kis időbeli előnyük. S ez az, ami úgy fáj a néppártnak.

De ami neki fáj, a nemzetnek szerencséje. Ha valami, a néppárti sajtó rettentő lárma legjobban figyelmezteti az ország közvéleményét, hogy az a látszatra jelentéktelen miniszteri rendelet milyen jó nyomon úzi a néppárti vadat. Ha valami, a néppárti fellobbanás hirdeti lehangosabban, hogy a kultuszminiszter szerencsés inspirációval és szerencsés pillanatban buzdít az ifjúsági egyesületek alakítására. S ha valami, az Alkotmány babértéppő fürgetege bizonyítja legjobban, hogy Wlassics miniszter csakugyan a legszebb levéllel gyarapította babérait. Így hát mégis csak jól valamire még az Alkotmány is...

BELFÖLD.

Horánszky Nándor Bécsben. Horánszky Nándor kereskedelemügyi miniszternek jövő héti bécsi útja nem áll összefüggésben az akkor megtartandó közös miniszteri tanácskozással. Ugy tudjuk, hogy a kereskedelemügyi miniszter a képviselőházi szünetet arra használja fel, hogy az uralkodóház tagjainál tisztelegjen és osztrák kollégáival megismerkedjék.

Az állami számvéviszék vizsgálatát. Rakovszky István, az állami számvéviszék elnöke több állami hivatali számvitelének és vagyongazdálkodásának a helyszínen leendő megvizsgálását rendelte el s e végből dr. Lengyel Vilmos osztálytanácsost, Weibauszky Kálmán titkárt és Popsioru Sándor főszámtanácsost küldötte ki.

Horvát üdvözlés magyar minisztereknek. Zágráb megye közigazgatási bizottsága legutóbb tartott ülésében elhatározta, hogy Széll Kálmán a Szt.-István-renddel való kitüntetésé alkalmából üdvözlö, és hogy üdvözlő táviratot küld Horánszky Nándor kereskedelmi miniszternek. kifejezést adva annak a reménynek,

méltóságot és szilárdságot adjon, ámbár a hálóköntöse és sapkája némileg ferde helyzetbe hozta a muskétással szemben. De azért a hangja meglehetősen szilárd volt, mikor így szólt:

— Uram, nem tudom, hogy ki ön és mit akar itt. Mit parancsol?

A muskétás kecses mozdulattal csinált a kezével.

— Ne heveskedjék, uram. Gondolja meg inkább, hogy nagyon szép, ha ilyen csuf időben meglátogatta önt az ember. Azért hát kínáljon meg abból a konyakból, amelyet a mult héten szerzett és amelyet oly ügyesen csempészett át a vámon.

Lebas ur szilárdságának egyszeriben vége lett. Hogyan! Még ez is! Az ismerten ezt is tudja! Az pedig még hozzátette:

— Igen, igen, nagy huncut maga, azt meg kell adni, Lebas ur!

De az arca egyre mosolygós volt, s a hangja kötekdő. Lebas ur megnyugodott már kissé, csakhogy a lárvá már hozzá hajolt és hunyorogva sugta neki:

— Hát az a csiny a három ládával, amelyek elveszték...

Lebas ur csaknem felsikoltott. Rémlütnézett az álórcásra. Mit mondott ez az ember? Mit tudott ez abból a históriából, amely rég el volt már temetve és felejtvé és amelyből senki nem tudhatott meg soha semmit sem. A három láda históriája maga Lebas ur is majd elfelejtette már. És ezen a farsangi éjszakán hirtelen felbukkan a homályból titokzatosan ez a muskétás, kényelmesen elterpeszkedik a szobájában és feltámasztja a dolgot sirjából.

— Három láda veszett el. Az egyikben ezüstnémük voltak, a másikban homok és a harmadikban...

— Kérem — susogta Lebas.
— Ugyan kedves Lebas ur, ez a história önnök kellemetlen? Jó, hagyjuk. És csevegünk

hogy a horvát gazdasági érdekekre is kellő figyelemmel lesz.

Az Országos Iparegyesület Horánszkyal. Horánszky Nándor kereskedelemügyi miniszter ma délelőtt fogadta az Országos Iparegyesület küldöttségét, amelyet gróf Zichy Jenő elnök vezetett. A küldöttség tagjai voltak: Matkovits Sándor végrehajtó-bizottsági elnök, Lovag Falk Zsigmond és Thék Endre alelnökök, Gelléri Mór igazgató, Soltész Adolf titkár, továbbá Burghardt-Belaváry Konrád főrendiházi tag, megyeri Krausz Lajos, gümöri Szentágh Pál, Thaly Zsigmond, Adler Károly, Boros Soma, Czettel Gyula, Egger Gyula, tóvárosi Fischer Ignác, Kanczer Kálmán, Kosilek János, Lakos Lajos, Lingel Károly, Neuschloss Marcel, Palcsay Antal, Petrin János, Surányi Béla, Topits Alajos József, Török György és Viki Béla igazgatósági tagok. A miniszter gróf Zichy Jenő üdvözlő szavaira következőképp válaszolt:

Tisztelt uraim! Nagyon örülök, hogy igen tisztelt szónokuk a bizalmat hangsúlyozta; azt tudom én is, hogy a bizalomra kell alapítanunk minden működést. A főajánlott bizalmat főli is fogom használni s e bizalmat nem szavakkal, hanem munkával fogom viszonzni. A helyzet, különösen azon a téren, amely egyesületünk működik, nagyon nehéz; a kibontakozásra vezető utakat megtalálni, nem könnyű feladat. Az ipari elődésnél az utóbbi évtizedekben olyan sajtáságos volt a helyzet, hogy ma ellentéteket és akadályokat kell elismítani. Bizonyos, hogy a kötelesség, amely rám vár, súlyos. Ismerem és pedig nemcsak mint miniszter, hanem már régebről, mint képviselő is, láttam és ismertem azokat a bajokat, amelyekkel az iparnak, különösen a kisiparnak küzdenie kell. Támogatásukra számítok és a magam részéről is a legmesszebbmenő támogatást ígérem. (Zajos éljenzés)

A küldöttség tagjainak bemutatása után a miniszter hosszasan beszélgetett velük az ipart érdeklő aktuális kérdésekről.

A szeptember-szombati mandátum sorsa. A szeptember-szombati mandátum ügyében erősen folyik a vizsgálat. A kiküldött vizsgálóbiztos, Sponer Gyula kassai ítélet-táblai bíró már hat hét óta folytatja a vizsgálatot s eddig a petírium értelmében elrendelt 938 tanu közül közel 300-at hallgatott ki. Minthogy a petícióhoz mellékelte 3000 korona a vizsgálat költségeire nem elég, a kérvényezők újabb 4000 korona biztosítékot tettek le. A vizsgálatból kifolyólag több becsületértései és rágalmazás-pör is keletkezett. Így Handlovich vikáriói rom. kath. p. ebánost Kullmann János képviselőjeiülön elkövetett súlyos rágalmazásért a szeptember-szombati járásbíró 500 korona pénzbüntetéssel sújtotta.

A mezőgazdák érdekében. Ungvármegye igen fontos érdekű köriratot küldött szét az ország minden vármegyéjéhez, melyben azt a javaslatot teszi, hogy a földműves-osztályhoz tartozó adófizetők ellen adótarozásuk miatt csak október és január hónapban legyen

inkább az akadémiai pálmákról, ha az kellemesebb.

— Nem, nem — esdekelt Lebas ur és ve-rejtekcsöppek gyöngyöztek halvány homlokáról.

— Hát az sem tetszik. Pedig olyan mulatságos volna ez a história, amelyben ön egy derék urnak három ezer frankot fizetett, hogy megszeresse önnök az akadémiai pálmákat és aki küldött önnök valamit... Egy zsák datolyát... A pálmáról csak datolyák hullottak... Jó kis história, pompásan el lehet beszélni baráti körben a kandeló mellett. Mért is hallgatta el olyan nagy gondold? Talán félt, hogy kinevetik, vagy becsukják érte? Látja, ez a vége az ambicióknak. Ah, az a gazfikó!

És a muskétás ökle hatalmas csapással zuhant le Lebas ur vállára.

Lebas ur úgy érezte, hogy most össze kell roskadnia. De a rettenetes kéz megragadta és visszahúllta a helyére. S az idegen nyugodtan folytatta:

— Szerencsére, csinyek dolgában ön sohasem jut zavarba, s csakhamar akadt rá alkalma, hogy kamatos-kamatostul visszakapja a pénzt, még pedig az egyesült művészetek sorsjátékán, amelyen ön az öcse sorsjeggyével ötezer frankos nyere-ményt nyert, miután az ön sorsjeggyét szerencsésen az övének a helyére csempészte... Igen, igen Lebas ur, ebben ön remekelt. Este volt, nemde, akkor? Körülbelül olyan késő lehetett, mint most. Ön olvasta az újságban a nyere-mények lajstromát... Az ön öcse ott aludt ugyanabban a szobában... a sorsjegye a tárcájában volt...

Lebas urat kimondhatatlan rémlület fogta el. Felállott. A szeme meredten bámult, minden tagja reszkedett. A falig hátrált vissza. De az álórcás is felállt és bizalmasan karofogta:

— És másnap az öcse így szólt önhöz: „Mégis csak hallatlan, hogy neked mindig milyen szerencsed van... Nekem pedig soha.” És hogy

szabad a végrehajtást foganatosítani, hogy a földművelők ne legyenek kénytelenek terményeiket addó miatt elvesztgetni.

A választói névjegyzék kiigazítása. Folyó hó 25-ikén lett le a határidő, amikor a törvény értelmében országsszerint megkezdik az országgyűlési képviselői választók összeírását. A kijelölt összeíró-küldöttségek már megkezdtek a névjegyzék összeállítását, ami a régi jegyzékek alapján, de teljesen újból történik. A nagy munka elvégzésére 10 napjuk marad az összeíró-bizottságoknak, mert április 5-ikén már megtörténik a névjegyzék kiigazítása.

A horvát pénzügyi egyezmény. A horvát regnikoláris küldöttség tegnapi üléséről a következő kommunikát adták ki:

A tegnapi ülésen a regnikoláris küldöttség folytatta tanácskozásait az előbbi küldöttség anyagáról, nevezetesen az üzenetről, a válaszüzenetről és az erre adott válaszról. A küldöttség mindenkélt elintézte a leszámolás kérdését, azután tárgyalás alá vette a kvóta kérdését és végül az üzenet többi részeit. A tárgyalások folyamán kiűnt, hogy a mostani küldöttség előtt minden kérdésben magáévá teszi az előbbi küldöttség elveit és ennek megfelelően utasított az előadó, hogy ilyen értelemben szerkesztesse meg az új üzenetet s azt terjesztesse a küldöttség elé tárgyalás és jóváhagyás végett. Az elnök azután elnapolta a küldöttség ülését azzal, hogy a küldöttség tagjai, újra összehívja, mielőtt az előadó bejelenti, hogy elkészült az üzenet tervezetével.

A közdívisárhelyi választás. A Benke Gyula lemondásával megüresedett közdívisárhelyi kerületben a választás a megyei központi választmány április 16-ikára tűzte ki. Választási elnöknek Török Andor polgármestert, elnök-helyettesnek pedig Nagy Károly iskola-igazgatót választásuk meg.

KÜLFÖLD.

Hadihajóink Toulonban. Toulonból táviratozzák, hogy az osztrák-magyar flotta tisztjeit és legénységét mindenütt a legnagyobb rokonszenvvel fogadták. A hajórajnak néhány tisztje megnézte a touloni arzenált. Ripper tengernagy, a hajóraj parancsnoka, egy hivatalos látogatás alkalmával sajnálattal fejezte ki, hogy tartózkodását nem hosszabbíthatja meg, mert már április elsején Speziába kell elindulnia. Az orosz kikötő látogatásának nagy politikai fontosságot tulajdonítanak, mert az a célja, hogy az osztrák-magyar és orosz flották viszonyát szorosabbra fűzze. Ripper tengernagy Speziában találkozni fog a génuai herceggel. A touloni polgármester meglátogatta az osztrák-magyar hajórajt és sajnálkozását fejezte ki, hogy a hajóraj rövid tartózkodása nem nyújt a városnak alkalmat arra, hogy szimpátiáját fényes ünnepség rendezésével fejezze ki.

megünnepeljék az ön szerencsését, ön elvitte őt egy éttérre. Ezzel igazán adósa volt ön neki.

Eddig Lebas ur nem hitt kísértekkben, de ebben a pillanatban hajlandó volt már rá. Mert hát ami vele történt, az nem álom, nem lázállapot, csakugyan ott volt a dolgozószobájában, hálóköntösében, sapkájában, s szemben vele ez a muskétás. De hát kicsoda az az ember, ki hőviharban jön, annyi mindent tud az életéből, amit más senki sem tud, aki legretettebb titkait ismeri és aki egy füst alatt összes gonoszait felsorolja neki. Nem a saját lelkiismerete volt az, amely emberi formát öltött, hogy vezelekre bírja? De hát miért választotta éppen ezt az alakot?

— Kicsoda ön? ... Kicsoda ön? ... — kérdezte.

Tizenegyet ütött az óra. Az álórcás hirtelen elbocsátotta őt.

— Hogyan? Már tizenegy óra? Hogy milyen gyorsan is mulik az idő kellemes társaságban!

Megigazította magát a köpenyét s megpördölte a bajuszát.

— Meg fog bocsátani nekem, de fájdalom, bucsuzom kell. Szép hölgy vár, akit az álórcásbálba viszek.

És tökéletes gráciával indult az ajtónak.

Lebas ur, aki még mindig ott állt a falhoz lapultán, utána kiáltott:

— De az isten szerelmére, kicsoda ön, hogy így élettem titkát mind ismeri?

— Ah igen, önnök igaza van — mondotta az álórcás és megfordult a küszöbön. — Bocsáson meg, amiért megfélekedtem a bemutatkozásról.

Kecces mozdulattal meghajolt és így szólt:

— Hát kérem... Lebas ur... én az ön feleségének a — kedves vagyok.

Es sarkon fordulva most már végleg eltávozott.

Sziget-panama Amerikában. Dánia és az Északamerikai Egyesült Államok vásárt csaptak: ezelőtt néhány héttel az Unió megvette az Antillák közt levő dán szigeteket. Most kiült, hogy a szigetvásár csunya panamával járt. A washingtoni képviselőház mai ülésén *Richardson* képviselő lerántotta a leplet erről a botrányról. Bejelentette, hogy kezében van a másolata egy titkos jelentésnek, amelyet a dán kormányhoz intézett egy *Christman* nevű dán állampolgár, aki úgy Dánia, mint az Egyesült Államok nevében résztvevő a nyugatindiai dán szigetek eladásáról folyó tárgyalásokban. A jelentésből kiténik, hogy a dán kormány beleegyezett abba, hogy *Christman* annak adja a vételár 10 százalékát kongresszusi tagok megvesztetésére, a lapok megfizetésére stb. A ház egyhangúlag elfogadta *Richardson* azt az indítványát, hogy az ügyet külön bizottság vizsgálja meg.

A krétaiak vívmányai. Konstantinápolyi hivatalos jelentés szerint a porta a krétai kérdésben a nagyhatalmak által a krétai kérdés ügyében benyújtott javaslatokat elfogadta. E szerint a porta általános amnesztiát adott mindazoknak, akik résztvettek a fölkelésekben és hivatalos nyelvről elismerte a Kréta-szigeti nyelvjárást.

Bülów Olaszországban.

— A Budapesti Napló táviratai. —

Budapest, március 28.

Gróf Bülów német birodalmi kancellár tegnap ismételtén érkezett Velencében *Prinetti* olasz külügyminiszterrel, holnap pedig, mint jelentik, *Zanardelli* miniszterrelökkel fog találkozni Peschierában a Garda-tó mellett. Akármilyen véletlen s nem szándékosan előkészített körülmények idézték is elő a velencei találkozást, a két államférfiú közt folytértek politikai jelentőségét annál kevésbé lehet kicsinyíteni, mert e tanácskozásnak a német kancellár és az olasz kormányelnök közt folytatásuk lesz. Olasz részről nyilván azért vetnek olyan nagy súlyt annak a konstataására, hogy az Olaszországban utazgató Bülów maga kívánt *Prinetti*vel találkozni, vagyis hogy a kezdeményezés német részről indult ki: mert attól félnek, hogy Franciaország bizalmatlan találna lenni, ha azt kellene föltennie, hogy olasz részről keresték a Németországgal való személyes érintkezést. Ezzel szemben német részről viszont azt erősítik felhivatalosan, hogy Bülównak a husvétii vakációra tervezett olaszországi utjáról *Prinetti* alkalmasint csak a lapokból értesült s mivel ugyanakkor neki is szándéka volt felsőolaszországi szűkebb hazáját fölkeresni és Bülówhoz korábbi időkből személyes viszony fűzi, azt mondta a római német nagykövetnek, hogy örülne, ha alkalma nyílnék a német kancellárral olasz földön találkozhatni. Ezt az udvariasságot Bülów nyomban viszonzotta s így jött létre a velencei találkozás, a nélkül, hogy Bülów egyenesen e végett utazott volna Olaszországba, és a nélkül, hogy *Prinetti* csakis ez okból kereste volna most föl Felső-Olaszországot. A németek viszont ennek a konstataálásával azt akarják dokumentálni, hogy Bülów nem kereste *Prinetti*t, mert hiszen Berlinben nem érezték szükségét annak, hogy Olaszországnak, mint szövetségeseinek, az útjére tapogassanak. De mivel a találkozás — kölesönös udvariasságok révén — már megvolt, hát természetesen, hogy igenis komolyan beszélték meg Olaszországnak úgy a hármasszövetségben elfoglalt és elfoglalandó állását, mint Németországgal való kereskedelmi viszonyát. És ha már idáig jutottak, nem árt, hogy a német kancellár *Peschierában* esetleg végképp megállapítja *Zanardelli*vel azokat a pontozatokat, amelyeket Velencében *Prinetti*vel megbeszéltek. A részletekről sokemű, nem minden tekintetben egyező táviratok érkeznek különböző forrásokból, amelyekről az alábbiakban számolunk be.

Velence, március 28.

Azon az ebédén, amelyet *Prinetti* olasz külügyminiszter tegnap este Bülów német birodalmi kancellár tiszteletére a *Grand Hotelben* adott, a két államférfiú és titkáiraikon kívül jelen volt *Prinetti* miniszter neje, gróf Bülównak két testvére, *Lychnowski* herceg, gróf *Wedel* nagykövet nejevel és *Blaserna* szenátor. Bülówné és anyja, *Minghettin* nem volt jelen, mert az utóbbi a gondolalából való kiszállásakor elesett és kissé megsérült. *Prinetti* ma utazik vissza Rómába.

Velence, március 28.

Az itteni lapok azt írják, hogy a hármasszövetség fennállása biztosítva van, mert Olaszország nem léphet ki belőle, hogy agyrémek után futkosson. Ennek következtében a világbéke is szilárdan áll.

Prinetti kijelentette, hogy a Bülóval folytatott tárgyalások eredményével nagyon meg van elégedve. *Prinetti* ma visszautazik Rómába, hogy a

tárgyalások eredményéről jelentést tegyen a királynak.

Róma, március 28.

Velencében megállapították a hármasszövetség és a Németországgal való kereskedelmi szerződés megújításának minden részletét. *Ami Ausztria-Magyarországot illeti, a bizalmas tárgyalások csak most folynak s egészen kétségtelennek látszik, hogy jó eredményre fognak végezni.* Az új szövetségi szerződésben szó lesz Olaszországnak Franciaországgal kötött egységéről, amelyet a hármasszövetségi hatalmak óhajtottak és örömmel üdvözöltek.

Róma, március 28.

A *Popolo Romano* azt hiszi, hogy az a hír, amely szerint a hármasszövetség megújítása már befejezett tény, még megerősítésre szorul. Kétségtelen azonban, hogy a hármasszövetség és a kereskedelmi szerződések megújításának kérdése a közel jövőben fog elődőni. A hármasszövetséget április 12-ikén, a kereskedelmi szerződéseket december 31-ikén kell mondani. Valószínű azonban, hogy a szerződéseket, minden felmondás nélkül, a függő kérdések elintézéséig halgatagon egyévi tartamra változatlanul fenntartják.

Róma, március 28.

Prinetti és gróf Bülów találkozását az egész ország élénk figyelemmel kíséri. Teljesen valótlán az a hír, hogy Velencében meg fogják ujtani a hármasszövetséget, de másrészt bizonyos, hogy a két államférfiú döntő határozatokot fog hozni bizonyos politikai és gazdasági kérdésekben. Ebben rejlik a velencei találkozásnak kiváló fontossága.

London, március 28.

A *Daily Telegraph*nak jelentik Velencéből, hogy az ottani tárgyalásokon *Prinetti*nek biztosítania sikerült az olaszok követeléseinek legnagyobb részét. A konferencián kölesönös egyetértésel egyben azt is koncedálták, hogy a hármasszövetség fennállását nem veszélyezteti és nem teszi illuzióriussá a körülmény, ha valamely szövetséges állam egy idegen hatalommal, mint például Olaszországgal Franciaországgal barátságos viszonyt tart fenn. Ez a viszony azonban csak addig állhat fenn, amíg ez nem áll ellentétben a hármasszövetség szellemével.

Milano, március 28.

A *Perseveranza*, *Visconti-Venosta* lapja védelmezve veszi *Prinetti*t az ellen a vád ellen, mintha Olaszország külpolitikája olyan idegen elemet fogott volna be, amelyik indokolatlanul bizalmatlanságra ad okot. A lap azt mondja, hogy *Prinetti* helyesen cselekedett és *Visconti-Venosta* szintén úgy járt volna el.

London, március 28.

Ideérkezett hírek szerint *Prinetti* Velencében összes kereskedelem-politikai követeléseit keresztülvitte s érvényt szerzett annak az álláspontjának, hogy Olaszországnak Franciaországhoz való közeledése nem sérti a hármasszövetség szellemét.

Bécs, március 28.

A *Neue Freie Presse* római levelezője beavatól helyen arról értesül, hogy az a hír, mintha *Prinetti*nek Bülów birodalmi kancellárral való találkozását azért óhajtották volna, hogy Bülówt a francia-olasz egyezményről felvilágosítsák, alaptalan. Nem erről az egyezményről van szó, mert azokat a tárgyalásokat, melyeket Olaszország annak idején Franciaországgal folytatott, a hármasszövetség többi tagjai helyeselték és az egyezmény tartalmával is tisztában voltak. A minisztertalálkozásokon csak arról van szó, hogy ennek az egyezménynek a Németországgal és Ausztria-Magyarországgal való viszonyra milyen következményeket lehetnek. Lehetséges ugyanis, hogy Franciaország Olaszországtól többet követel, mint amennyit a hármasszövetségben való helyzeténél jogva teljesíthet. Lehetséges azonban az is, hogy a vezető államférfiak tanácskozásán Olaszország gazdasági helyzete kerül szóba, mert az olasz agráriusok védrámos irányú Olaszország gazdasági politikájában a szövetséges hatalmakkal szemben eddig előre nem látott nehézségeket támaszthat.

London, március 28.

A *Standard* szerint Bülów kancellár olaszországi útja azt jelenti, hogy a hármasszövetség megújítása körül még sok a megbeszélési való.

London, március 28.

Az összes lapok a velencei találkozásról cikkeznek. A *Times* szerint a két államférfiú nem tárgyalta a hármasszövetség és a kereskedelmi szerződés megújítását. A *Daily Mail* azt írja, hogy Velencében szó volt a hármasszövetség bizonyos pontjainak megváltoztatásáról, különösen arról, hogy a szövetségi szerződésből elismérik a Franciaország ellen irányuló záradékokat s bevegének oly pontot, amelylyel a

hármasszövetségi hatalmak arra kötelezik magukat, hogy az Európán kívüli kérdésekben Franciaországgal teljesen megegyező politikát fognak követni.

A délafrikai béketárgyalások.

— A Budapesti Napló táviratai. —

London, március 28.

Itt szinte bizonyosnak tartják a délafrikai béketárgyalások sikerét. *Schalk-Burger* minden körülmények közt tárgyalni akar s még attól sem retten vissza, hogy az angoloknak az eddigiekkel sokkal kedvezőbb békefeltételeket szabjon, mert azt hiszi, hogy viszont az angolok is nagyobb kedvezményeket fognak a boeroknak ajánlani. A kormánykörök biztos jelekből azt következtetik, hogy a béke a legrövidebb idő alatt létre fog jönni. A boerok nagyon leszállították követeléseiket. A kormány szigorúan titkolja a tárgyalás eddigi eredményét s csak jövő szerdán fog hivatalos közlést tenni a tárgyalás lefolyásáról.

Fokváros, március 28.

Itt rendkívüli optimizmussal kísérik a transvaali kormány béketárgyalását, mert mindenki meg van győződve *Schalk-Burger* őszinteségéről.

Brüsszel, március 28.

Azokra az ellenmondó hírekre vonatkozólag, vajjon a boerok, vagy angolok pendítették-e meg az újabb béketárgyalások eszméjét, jól értesült helyről arra utalnak, hogy a béketárgyalások eseménye közvetlenül magától *Edvárd királytól* indult ki, aki koronázó ünnepségének rendkívül fényes keretét akar adni s nem akarja, hogy a délafrikai háború árnyékot vessen erre az ünnepségre. Midőn *Edvárd király Wolsleyt* Dél-Afrikába küldte, barátságos indulatú helyről azt a sürgös tanácsot adták a boer vezéreknél, hogy igyekezzenek békét kötni, mert a mostaninoha fogható jó alkalom nem fog többé ismételődni. A boer körök határozottan meg vannak győződve, hogy *Edvárd király nem ragaszkodik* többé a föltétlen függés követeléséhez, mert más-különbön egészen céltalan volna *Wolsley* missziója.

London, március 28.

A londoni és a rochesteri püspök nyílt levelet intéztek a közönséghez, amelyben arra hivatkoznak, hogy a dél-afrikai háború kezdete óta most mutatkozik először kilátás arra, hogy a béke létre fog jönni. Eppen azért felszólítják a híveket, hogy nagypéntek napján az istentiszteleten mondjának imát a béke létrejövételért. A püspökök arra utalnak, hogy a pretóriai hollandiai templomokban hasonló imákat mondanak. A *Times* ehhez megjegyzi, hogy ha jogos békét lehet kötni, akkor a nép és a kormány el fogja fogadni. A békefeltételek megjeleneik a birodalom méltóságának és a Dél-Afrikában lakó mindkét faj érdekeinek. Ezekről a feltételektől nem lehet eltérni, ezt a boeroknak is figyelembe kell venniük, ha komolyan akarják a békét. Ha azonban a boerok elutasítják a békefeltételeket, a háború folytatásáért őket terheli a felelősség. A *Daily Chronicle* azt a reményét fejezi ki, hogy a vitéz boerok be fogják látni a további vérontás hiába-valóságát. A *Daily Mail* szerint a mostani tárgyalásokról érkezett hírek nagyon biztatók.

London, március 28.

A *Standard* brüsszeli levelezője szerint az európai boer delegátusok között nagy differenciák támadtak. *Krüger* és *Leyds* megsértődtek azon, hogy *Schalk-Burger* az ő kezézetes megkérdezések nélkül kezdett tárgyalásokat, *Fischer*, *Wessels* és *Wolmarans* pedig helyeslik *Schalk-Burger* lépését és fegyverszünetet javasolnak.

London, március 28.

Hír szerint *Milner* helyett *Lord Wolsley* fogja vezetni a délafrikai béketárgyalásokat.

London, március 28.

Krüger és *Leyds* távirati összeköttetésbe akartak lépni *Schalk-Burgerrel* és *Stejnnelel*, de az angol kormány nem teljesítette erre vonatkozó kérésüket.

Pretória, március 28.

A transvaali kormány tagjai, akik eddig a rendelkezésükre bocsátott vonaton tölötték az éjjelt, ezentul egy számukra bérelt házban fognak lakni.

Páris, március 28.

Az angol liberális párt vezérei, *Rosebery*, *Campbell-Bannermann* és herceg *Devonshire* még ezen a héten ideérkeznek és *Leyds* transvaali ügyvivőt is idevárják. Találkozásuk valószínűleg összefügg a Délafrikában most folyó tárgyalással. *Leyds* azért utazik Párisba, hogy az angol liberálisokkal közölje *Krüger* kiváló békefeltételeit.

Páris, március 28.

A lapok az angol parlament liberális vezérfőfainak, *lord Rosebery*nek és *Bannermann*nak itteni tartózkodását és *Leyds* megérkezését összeköttetésbe hozzák a boerok ügyével, holott az angol szabadság-

párti vezérérfiak csak éppen a husvéti ünnepekre jöttek Párisba.

Rosebery ma megoáfolja a *Patrie*-ban neki tulajdonított interview-t és kijelenti, hogy egyáltalában nem beszélt hírlapíróval.

Lloyd is kinyilatkoztatja, hogy csak véletlenül érkezett meg ugyanakkor, mikor az angol parlamenti vezérérfiak, a kiknek jelenlétéről ő különben csak Párisban értesült.

Berlin, március 28.

Kupper német-alföldi miniszterelnök ma ideérkezik. Megérkezése állítólag nem függ össze a délnyugati béketárgyalással.

London, március 28.

Kitchener távirati jelentése szerint a legutóbbi hadmozdulatok alkalmával elfogott boerok száma százhetvenkilenc.

Brüsszel, március 28.

Lord *Kitchenernek Delareyon* aratót állítólagos győzelme arra redukálódik, hogy *Delarey* egyik kis hátvédő csapatját megutamatították az angolok.

HIREK.

Cecil Rhodes.

Lenn csatagoltam Malta szigetén. Körülöttem nyüzsgött a változatos uniformisú angol katonák sokasága, keveredés, zaj, lármá volt mindenfelé.

— Hellau! kiáltott egyszerre vonatottan, angol divat szerint egy katona, mire egy másik hatalmas brit legény megfordult.

— Nem szolgálsz Harry Smithszel a kanadaiaknál?

— Nem! En az ausztráliekhoz vagyok beosztva. — És ezzel a két hadi szó nélkül tova ment. Egyik jobbra, a másik balra.

De nekem még ma is fülemben cseng ez a rövid párbeszéd. Az angol világhatalom szólalt meg benne, amely előtt nincsen határ, nincsen válaszfal s keresztül világréseken, oceanokon a *Greater Britain* eszméjét viszi szét a világba.

Ó milyen kicsi és szegény a mi periferiánk a két angol közlegény beszélgetésének. Amig mi egyet lépünk, ők világot járnak be s angol football-csapatok Londonból egy barátságos matchre akár Sidneybe is lerándulnak. Barangolni, zsákmányolni és kalandos *üzletekbe* bocsátkozni, ez jellemzi kifelé az angolokat, így hát ez a jellemzése Cecil Rhodesnek is, kinek haláláról nálunk cikkeket irtak, de kinek életéről az angol birodalomban és gyarmatokban könyvek jelentek meg. Iskolakönyvek fogják késő korok ivadékaiknak magyarázni, hogy ki volt Cecil Rhodes, a szegény falusi gyerek, aki eljutva Dél-Afrikába, egész Afrikát angol hatalom alatt óhajította látni. Kezde kincskeresésen s mikor meggazdagodott, egy társaságba vonva minden gazdagságot, a szegényebb osztályt mind az ő jármuk alá görnyesztve munkát és életet adott nekik s az angol dicsőség tisztelétére tانيتotta őket.

Más asszonyokba, más a szerencséjüket szépségébe szerelmes, Cecil Rhodes csak a gazdagságot és Anglia világhatalmát szerette. Mit bánta, hogy háborúk borzalmaiban törzsek vesznek el, hogy ártatlanokat gyilkolnak le, hogy az ő ábrándjai csak véren s úszkös romokon keresztül ölthetnek testet; — egyetlen volt a végtelenségig és számító a kegyetlenségig.

Az esztendőig tartó kérhozatos transvaali háború neki egy kirándulásából kezdődött s a halálos ágyon sirnődő, összetört Cecil Rhodes még utolsó napján is a boer köztársaságok teljes leigázásáról álmodozott. Óriási üzletei érdekei Angliát és Afrikát egyképpen behálózták s ha a körülmények úgy kívánták, néhány nap alatt odahaza termett, látított, agítált tervei mellett s minden pihenő és nyugalom nélkül egyszeribe visszatért második hazájába, mint aki előtt a geográfiai határok elenyésznek s a távolságok összezsugorodnak.

A munka és csak a munka volt min-

den szórakozása. Életéből talán egyetlen perccet sem élt le hiába, s a mi képzeletünkben mint valami óriás vonult a halál birodalmába.

Lehet, hogy a míg élt, sok vért és könnyet fakasztott, az átkoknak egész vihara zudult utána, rimánkodás és könyörgés vetette magát eléje, de ő könnyen, véren át haladt célja felé, az átkok nem rémítette, a rimánkodás, könyörgés nem tartotta fel; ha kellett, legázolt mindenkit és összetört minden ellenfelet.

... És vajjon ki nem nézi megrendült lélekkel, ha hegyóriások omlanak össze?

P.

Budapest, március 28.

— BUDAPESTI NAPLO. Március 31-én új előfizetés nyílik a Budapesti Naplóra. Kérjük azokat a tisztelt olvasóinkat, akiknek az előfizetése ezen a napon lejár, méltóztatassanak a megújításról idejekorán gondoskodni, hogy a lapot akadálytalanul küldhessük tovább.

— *Schlauch* bíboros születésnapja. Nagyvádról jelentik, hogy *Schlauch* Lőrinc bíborosérsek ma ünnepelte 79-ik születésnapját. A bíborosérsek ez alkalommal az egész nagyváradi papságot meghívta ebédre. A lakomán *Rónay* Farkas püspök üdvözölte az ünnepeltet a klérus nevében. *Schlauch* köszönetet mondott az üdvözlésért, különösen hangzott az egymás iránt való szeretet szükségét. Holnap ismét ebéd lesz a bíborosnál, amelyre a város előkelőségei hivatalosak.

— *Draga királyné új udvarhölgye.* *Belgrádból* táviratozzák: *Draga* királyné udvarhölgyét, *Petryovics* kisasszonyt elbocsátották s helyébe egy belgrádi asszonyt neveztek ki udvarhölgynek. Ennek az intézkedésnek az az oka, hogy a királyné áldott állapotban van s azt akarja, hogy férjes asszony legyen a társaságában.

— *Nagypéntek.* A templom homályos, tömjénfüsttel telített hajójában ezer és ezer ember egymás hatán. Ma feszítették meg Jézus Krisztust s a pázsitra permetező vércseppeiből született meg mai tökéletes nagyságában a keresztényiség. A mai nap szomorú története nélkül hiányos lenne az alapvető munka. A nagy elveknek vértanukra van szükségük. Ha csak élnek érettek, az nem elég. Meg is kell halni érettek. A halál azonban komor mindenképpen. A megsemmisülés még akkor is fekete, ha tudjuk, hogy három nappal később: föltámadott és fölmeé menyekbe. Ez a nap a szomorúság tanúja. Elhallgat még a harang is és száraz hangu, kopogós kereplő lárma helyette. S a templom nem vigasztal, hanem elszomorít. A halott Megváltót mutatják meg benne, a földre roskadottat, aki még csak egy megtörtöt csontu, élettelen test és nem az a hatalmas lényeg. A mivé a halála után lett — a halála és milliók halála révén. Az áhitat azonban nem ismer distinkcióit abban a tekintetben, hogy mikor fölemelő és mikor lesújtó a templom hangulata s nem válogat a templomjárás napjaiban. Zsibongó tömegek járták ma az isten házáit végig s némely kupola meg torony alatt valóságos életveszélyes volt a tolongás. A pap hangja csendes mormogásként hallzott ki az oltár elől s áhitatos, de gyöngyöreg néni hiába igyekeztek előre jutni a szentség elé. S megjelent már a templomokban a feszületek mellé rendelt diszörög is. Két-két szuronyos katona — sípkával a fején. Ezek őrzik sziklasírjában a szent testet, amely pedig még csak két napig a földé. Azután már a feltámadás következik.

— *Az udvari tanácsosi cím és jelleg.* Az osztrák hivatalos lap estilapja, a *Wiener Abendpost* szerint 6 felsőge megengedte, hogy mindazoknak a főiskolai tanároknak, akiket az utóbbi években az udvari tanácsosi címmel kitüntettek, megadják utólag az udvari tanácsosi jellegét is. Ezentul az így kitüntetett főiskolai tanároknak az udvari tanácsosi címet és jellegét együtt fogják megadni. Az illetők özvegyei ennél fogva az V. rangosztálynak megfelelő nyugdíjat fogják kapni és a hátrahagyott gyermekek ellátása is megfelelőleg emelkedni fog.

— *A Budapesti Újságírók Egyesülete* április hó 6-án délelőtt 11 órakor tartja rendes évi közgyűlést az egyesület helyiségében. A közgyűlés tárgysorozata: 1. Elnöki megnyitó. 2. A főtitkár évi jelentése. 3. A segítő-alap igazgatótanácsának jelentése. 4. A számvizsgálók jelentése. 5. A jövő évi költségvetési előirányzat bemutatása. 6. A választmány tagjainak megválasztása. 7. Indítványok.

— *Egy szobrász kinttettése.* *Luitpold* bajor régens-herceg *Müller* Ferdinánd szobrászt és ércöntőt, a müncheni képzőművészeti akadémia igazgatóját a bajor felsőház örökös tagjává nevezte ki.

— *A geszti hid.* A geszti kastély mögötti töltésen lassan, lépésben haladtak a lovak Tisza Kálmán kocsijával. Lent a mezőn feketéllett a sok ember és sietve igyekezett a töltés felé, a gyászkoos után. Hirtelen valaki elkiáltja magát: — Forduljanak vissza emberek. Arok van az utban!

Csakugyan, széles, fekete vízzel telt árok huzódott végig a mezőn s elvágta az emberek útját. Az emberek pedig nem voltak csak amolyan közönséges emberek. Volt köztük méltóságos ur, nagyságos ur is, sőt még akárhány kegyelmes is.

Az árok előtt meg kellett állani. Egypár suhanc nagyon hamarosan segített a dolgon. Nekifutott s úgy ugrott át az árkon. De ezt a merész ugrást nem utánozhatta a sok nagy ur, hanem aggodalmasan állt az árok előtt. Valami gazda ember futott vissza a kastélyba, onnan hozott egy szál deszkát. Vékony deszka volt, hajladozó, vakmerőség volt arra rálépni. Akkor támadt valakinek jó ötlete.

— *Kegyelmes uram* — szóló Wekerle Sándornak — te vagy köztünk a legsúlyosabb. Ha téged megbir a deszka, minket már csak elbir valahogy. Kezd meg te az átkelést.

S Wekerle Sándor teljes tudatában saját kályának, rálépett a deszkaszálra. A hid nem szakadt le alatta s a többi nagy ur is bátran lépett ő utána a tulsó part felé.

Igy jutottak a Tisza Kálmán halottas kocsijához — árkon, bokron keresztül.

— *A Szünidei Gyermektelep-Egyesület.* A Szünidei Gyermektelep-Egyesület április hó hatodikán tartja meg tizennyolcadik rendes évi közgyűlést a hatodik kerületi kaszinó Andrássy-utí helyiségében. A közgyűlés előtt, az egyesület buzgó titkára, *Szabó* József fővárosi polgári iskolai igazgató közlésezi az egyesület évi értesítőjét, melyből a következő adatokat vesszük:

Az egyesület a múlt évben 502 fiu- és 490 leánygyermeket telepített ki nyolc telepre. A gyermekek harminc-harminc napon át élvezték a friss vídei levegőt az erosi, lengyeltóti, lellei, lipiki, trencséni, hegybányai, zebegényi és cirkevénai telepeken.

Az egyesület működésében kedvező év eredményei főleg a fővárosi közönség nagylelkűségének köszönhető ugyan, de azért e téren meg mindig sok a tenni való. Azok a kis pénzírványok, akik a főváros kókalitáiban töltik első éveiket s akik közül oly kevesen láttak még madarat, tavat, virágot, fát s egyéb ékességeit a földnek, megerősödre térnek vissza a szünidei telepekről s lelkükben ezernyi új képzet támad az egyesület jóvoltából. A társadalom legnagyobb jótéteményei azok, melyeket a gyermekeknek nyújt s az igazi szociális reformot a gyermekeknek kell megkezdeni. A Gyermektelep-Egyesület je'entéséből tudjuk, hogy ezer-ezer azoknak a szegény gyermekeknek a száma, akik még mindig Pesten töltik a nyarat. A Gyermektelep-Egyesületet tehát lehet nagyon pártfogolni, de eléggé pártfogolni sohasem lehet. Ezért is fordul az egyesület mindazon nemeslelkű polgárokhöz, kik a gyöngye sarjadékat boldogító érzésekben örömeiket lelik, hogy egy-két tag vagy adomány gyűjtésével támogassák az egyesületet.

— *Halálozás.* Bécsben meghalt tegnap *Tilgner* Viktornak, a pozsonyi születésű jeles szobrásznak özvegye ötven éves korában. Az elhunyt urinó, aki sok esztendőn át hűséges élettársa volt a művészeknek, egyedüli boldogságát leírje szeretetében és a csendes háziasságban kereste és találta meg és e nő, aki valamikor híres szépség volt, a bécsi társaságban szerepet nem játszott és csak az az intím kör ismerte, amely *Tilgner* házában megfordult. Férje halála lesújtóan hatott a művelt lelki asszonyra. Attól kezdve egészen visszavonultan élt és csaknem mindennap kiment a temetőbe és ott lért sirján csendesen imádkozott. Három évvel ezelőtől szélhűdés érte és azóta állandóan betegeskedett.

Weisz Jakab debreceni polgár ma Budapesten elhunyt.

— *Plebános-avatás.* A főváros II-ik kerületének új plebánosa, *König* Gusztáv pápai kamarás husvét hétfőjén Esztergomban teszi le hivatali esküjét, *Boltzár* József főszentelt püspök, primási helynök kezébe. Az új plebános a jövő héten veszi át hivatalának vezetését, ünnepélyes beiktatása azonban csak május hó elején lesz.

— *Jótékony adomány.* *Sorger* Lajos (Budapest) 5 koronát küldött hozzánk az ingyentej javára a Löwy-Lányi estén rendezett gyűjtés eredményeképpen. — A szives adományt rendeltetési helyére juttatjuk.

— *Feltartóztatott kivándorlók.* *Turóc-Szent-Mártonból* írják: Újév óta Turóc-Szent-Mártonból 22 egyen vándorolt ki Amerikába. Nagysütőrtőkön egy 11 személyből álló csapatot tartóztatott fel a csendőrség a rutikai vasúti állomáson és a kivándorlókat bekísérte a turóc-szent-mártoni szolgabírószághoz. Az illetők kükkülményei szász földmunkások, akik utlovél nélkül a Rajna vidékére igyekeztek.

— **Piros tojás.** Azt még valahogy elhitték a gyermekek, hogy husvétján az öreg tyúk belepódozott a szobába, elbújt ágy mögé, asztal alá, láda mellé s ott tojta a szép piros tojást a jó gyermekeknek. Már a patriarchalis idők gyermekeiben is némi kétség támadt az iránt, hogy vajjon az öreg kotlósi mi lehetett, hogy egyszerre úgy megvörösödtek a tojásai. Hová lett a szép fehér színe s honnan vette rá az öreg kotlósi ezt a még szebb pirost? Lassan, lassan megtudták a gyerekek, hogy a piros színt a boltban árulják s hogy a kotlósnak semmi köze ehhez az emberi családhoz. Azóta a kotlósi is kiesett a husvétii szereplésből. Persze az emberek családja miatt. Ma már vége a szereplésnek s még a tojás sem az igazi. Ma már drága selyemből, csokoládéből készítik a tojást is, olyant, melyet föl lehet nyitni s a belsejéből sok drágaságot lehet kiszedegetni. Ez aztán újabb család. Nem a tojást adják husvételre, hanem s sárgáját, ezt is gyakran aranyban, vagy apró csecesbecsékben.

Az öreg tyúk így esik ki végkép a szereplésből a kaptvási emberek miatt s a tojásait is már csak impitálni szeretik az emberek.

— **A betegsegélyző egyesületek és az orvosok.** A betegsegélyző egyesületek nemcsak nálunk, hanem másélel is rosszul vannak megcsinálva. Azaz hogy csak egyoldalul hasznosak. A tagoknak könnyebbéget szereznek éppen abban az időben, amikor legnehezebb az élet, a betegségekben. Ellátanak egy csomó igazgatót meg hivatalnokot is, de mindezt az orvosok rovására cselekszik meg. Azokat iszonyú rosszul fizetik meg, de különösen rosszul azóta, amióta sok az orvos és könnyű közöttük válogatni. Nincs az a kis darab kenyér, amiért ki ne nyujtana valaki a kezét. Különdön is nagy az elégtelenség az orvosok között az egyesületek miatt s például a müncheni orvosok egyszerűen kimondták az egyesületekkel szemben a sztrájkot. Nem fogad el egyik se tőlük megbízást. A német állam kormányai kezdik is már megfontolni a dolgot s rendezni kezdik az egyesületek ügyét olyanformán, hogy számot vetnek az orvosok jogos igényeivel is. Württembergben az orvosok szövetsége már kész tervezetet terjesztett a kormány elé. Ennek a tervezetnek legfontosabb intézkedése az, hogy akinek jövedelme meghaladja a kétezereftőzár márkát, ne lehessen betegsegélyző egyesületek tagja s kétezereftőzár márkánál több jövedelemmel rendelkezők is csak akkor, ha családi viszonyai vagy helyi viszonyok ezt megkövik. Azonkívül nem lehet teljesíteni az egyesületeknek azt a kérését, hogy külföldön vizsgázott női orvosok kezelhessék betegeiket. Az orvosoknak éppen úgy legyen joga az egyesületek elnökségének eljárása ellen panaszt emelni, mint a tagoknak. Ezzel akarják elérni, hogy leaázó helyzetüknek vége legyen.

Jellemző az orvosoknak a betegsegélyző-pénztárakkal szemben ma még fennálló megalázó viszonyára az a hír, amit Aradról kaptunk ma, mintegy illusztrációul a fenti sorokhoz. Az országos orvosövetség aradi főkiának március 26-ikán tartott ülésében heves kifakadásokra szolgáltatót alkalmat az aradi betegsegélyző-pénztár igazgatóságának egy rendelete, amelyvel fölhatalmazta a pénztár elnökét, hogy a pénztár alkalmazottai és orvosai fölötti fejelemi jogot gyakoroljon. Az orvosövetség erre kimondta, hogy a rendeletet, mely az orvosok önértetét sérti, elítéli s amennyiben a betegsegélyző-pénztár orvosai e rendelet miatt kénytelenek volnának állásuktól megválni, a megüresedő állásokat az aradi orvosi kar egyetlen egy tagja sem vállalja el, s aki e részben a szolidaritás ellen esetleg vétené, azt úgyja a hivatali érintkezésben, mint társadalmilag bojkottálják.

— **Házasság.** Dr. Frenkel Mihály mezőkászonyi ügyvéd eljegyezte Heimann Bernát ur leányát Paula kisasszonyt Ungvárról.

— **Tettenért betörők.** Prindl Nándor vendéglősnak az Andrássy-ut 58-dik számú ház első emeletén lévő lakását ma este két ember álkulcsossal lenyitotta s már össze akarták pakolni az értékebb dolgokat a lakásban, amikor észrevették és elfogták őket. A rendőrségen kiderült, hogy az egyik Kalmár Mihály 21 éves lélegyházi születésű úgynök, a másik pedig Grün Jakab 18 éves nyomdász. Az elcsipett betörőket átadják a vizsgálóbíróknak.

— **Orvátadás.** Barcsról írják: Vass Nándor háromfal serteskereskedő e hó 26-án a barcsi hetivásáron mintegy 400 forint áru hizott részét adott el. Este 11 órakor utazott el 11 éves fiával és esti 10 órakor szálltak ki Babocsán a vonatból, ahonnan gyalog folytatják útjukat Háromfa felé. A Baratin puszta közelében egyszerre két lóves dördült el, amelyek közül az egyik sörölt megsebezte a kereskedőt. Erre a: atya fiával együtt beszaladt a pusztra és ott lökődtek el az éjet. A csendőrség az orvátadókat nyomozza.

— **A hős.** Valaki háborút kezd, csak azért, hogy megmutathassa, milyen nagy hadvezér. Ilyen már volt. Hősnek tartották s belejutt a történelembe. Valaki tüzet csinál, csak azért, hogy megmutathassa, milyen jó tüzőlt. Ilyen még nem volt. Bolondnak tartották s becstűk. Farley Ede, amerikai tüzőlt volt ilyen hős. Három, négy tüzesetnél mindig e sönök érkezett föl az égő háztetőre s szinte kereste a veszedelmet. Ez föltűnt s addig vizsgálgták az esetet, míg kiderült, hogy Farley Ede maga gyújtotta meg a házakat, hogy kiűntesse magát. A vizsgálóbíró előtt őszintén bevallott mindent s így vézte magát:

— Hős akartam lenni, mert már eddig is nagyob hőslettek követtem el, mint a tábornokok.

— **Egy rendőr kollektív kalandja.** Páris huszadik kerületének egy V. nevű rendőre abban a szerencsés helyzetben volt, hogy két ezer özsász frankért árverésen megvett egy egyemeletes házíkt. Háziur lett szóval, ha háza tulajdonosa fából való volt is. Miután a szükséges javításokat házacskáján elvégeztette, meghívta több barátját házának felavatóára. A szóaré nagyon vig volt, sok jó ital fogyott el. A vendégek reggel távoztak, s a boldog háztulajdonos nyugalomra hajtotta lejét. Mikor aztán fölébredt, ledten konstaltá. hogy már egy órával előbb szolgálataba kellett volna állnia. Magára kapkodta a rubáját, s rohant. De majd kővé vált rémületében, amikor hajszái hízja, hogy le nem bukkott egy emeletnyi mélységbe. A lépcső ugyanis nyomtalanul ellűnt. Rohant dühösen az ablakhoz s fellármázta a járókelőket. Azok aztán kötélbáncsót dobalt fel neki s így jutott le az utcára. A fölébvalója mikor meglátta, meg se hallgatta mentegetőzést, csak lezarta négy napra. Mikor a szerencsésen kiszabadult, följelentette a lépcső-esetet Girard rendőrbiztosnak. Ez aztán kinyomozta a dolgot. Hát a volt tulajdonos akarta megviccelni az utódját, ő szegte szét és vitette el a lépcsőt azalatt, míg a rendőr aludt.

— **Sikkasztás a fővármivatalban.** A főkapitányság egy fővármivatali pénztáros köröz, aki a gondjaira bízott hivatalos pénzt elikkasztva, megszűköt. A hűlen tisztviselő Sztahulyák István. A fővármivatal postacsoomag-osztályánál a vámilletékek bevételi pénztárát kezelte. E hó 22-én háromnapi szabadságot kért, amit meg is kapott. Szabadságidejének letelte után azonban nem tért vissza. Elmaradása gyanússá vált, pénztárát és a pénztári naplót átvizsgáltak és ekkor konstalták, hogy Sztahulyák hűtenül kezelte a pénztárt. A nyomban megindított vizsgálat kiderítette, hogy Sztahulyák hónapok óta üzte a sikkasztást. Eddig 2513 korona hiányt állapított meg. Sikkasztásai úgy leplezte, hogy a mellette dolgozó hivatalnok társának pénztári naplóját meg hamisította. A bevételek összegét kisebbre igazította és a különbözetet zsebreavágta. Most attól félt, hogy sikkasztása kiderül. Negyedévenként ugyanis a naplókát feltesztik a pénzügyminisztériumnak, és ott a hamisítást észrevehették volna. A szőkevény pénztáros most körözi a rendőrség. Sztahulyák István Bezdában született, 29 éves, magas, erős termetű, aroszine olajbarna, gesztenyebarna haját jobb oldalra fésűli. Szeme barna, fogai feketék, épek, dúz tekte bajsza, borotvált szakálla van. Balraon borsó nagyságu szemölose van. Balkezén jeggyűrűt és egy feltűnő smaragdgyűrűt visel.

— **Rablótadás fényes nappal.** Nagy István öpésznék a Bethlen-ter 3-ik szám alatt lévő pincolakásába ma délelőt fél tízkor egy ismeretlen ember állított be s Odor István segédőt, aki egyedül volt a lakásban, Nagyné otthonlote felől tudakozódott. Odor megmondta, hogy senki sincs otthon kivüle, mire az idegen így szólt:

— Úgynök vagyok, vásznat hoztam Nagynénak s ha megengedi, megvárom.

A segéd folytatta tovább a munkáját, az ismeretlen pedig leült egy székre a háta mögé s beszélgetésbe elegyedett Odorral. E közben felvette a földről az egyik kalapácsot s forgatta a kezében, mintha nézegetné. Egyszerre azután hirtelen hátulról fejbeavágta Odort a kalapácsoscal. A legény oszmóletlenül fordult le a szőkről. Az ismeretlen rabló ezután baltával felfeszítette Nagyné ládáját s abból egy huszokoros aranyat és három tízfórtos bankjegyet kivéve ellillant. Nagyné időközben hazatért a piacról s lármát csapott. A házbéliek segélyelőt eszmélre térítette Odort, aki elmondta az ősmertlen rablótadását. A támadó Odor leírása szerint 28—30 év körüli, középmagas, köpcös, barnahaju és nagy, fekete bajuszu fiatalember. Sötét, tédigéred fölött s fekete, kemény kalapot viselt. Odort súlyos sebével a Rókusba vitték, a rablót pedig nyomozza a rendőrség.

— **Új gyémántföidék.** Washington-államból érkező jelentések szerint Cap-Rone környékén rendkívül dus gyémántföidékre bukkantak. A föld szerencsés tulajdonosai már eddig is számos 1/2—1 karátos gyémántot bányásztak ki a földből. Mire az

értékes leletnek híre terjedt, tömérdek kalandor költözött a vidékre s most is nagy expedíciók indulnak a kincstermő tartományba.

— **Miss Stone a fogságáról.** A fogságnak vége s Miss Stone tegnap Budapestet át már el is utazott Bécsbe, sőt az éjjel már tovább is ment London felé. Bécsben egy újságíró elfogta a pályaudvaron és hirtelenben kikérdezte a fogsága részleteit felől. A hitteditőn érdekes dolgokat mondott s csupa olyas élményeket mesélt el, amit messziről jött embernek is el lehet hinni:

— Nem is képzeli, — szölt — mennyire boldog vagyok, hogy végre civilizált emberek közt lehetek. Sietve megyek vissza hazámba, anyémhez, édes anyámhoz, aki méltán aggódott eddig leányáért. A brigantikról el kell ismernem, hogy kitűnően értenek a mesterségükhöz, s nagyon jó üzletemberek. Mindent elkövetek, hogy bajtöl, résztöl, betegségiöl övjanak; de nyíltan bevallották, hogy ezt nem értem, de önmagukért tessék. — Pénzt akarunk önrét — szöltak hozzám — ha megbetegszik nálunk, nekünk esik terhünk, mert egy halott hitteditőnéért mítsem kapunk. Nyugodt lehet tehát, — mondták biztatóan — nálunk nem lesz bántódása.

Es beavátták ígérteket. Szívós és nélkülözésekhöz szokott szervezetem jól kibírta a töl éves fogságot. A külvilágtól azonban nagyon övtaik. Kóborlásaink közben sosem tudtuk, hogy hol vagyunk, mert a banditák nappal hasadékokban és barlangokban rejtve tartották és csak éjjel folytattak az untkat. Másfél évtized óta járom a Balkánt és az éghajlati viszonyokat megszokhattam. Fogságomban hűséges társam, vizsgáltóm volt Zilka asszony, ki, miután gyermekét világra hozta, az én ápolásomra szorult. Értésültem már arról, hogy sokan Zilka lelkeszt gyanúsítják azzal, hogy engem fogságba juttatott. Nos hát kijelentem, hogy őt még a gyanu árnyéka sem érheti. Az ő meggyanúsítása neveléséges, rosszakaratu koholmány. Zilka amerikai nevelésű uriember, aki ihuságát hazámban töltötte.

Nagyon intelligens és korrektül beszél őt idegen nyelvet. Az utolsó napig nem is sejtették, hogy én kirándulásra készülök és így nem is lehetett volna módjában, hogy a brigantikkal ezalatt érintkezzék. De erre ő különben sem lett volna képes. Ugyanigy gondolkodik felölle a konstantinápolyi amerikai úgynököt is. Azt nem tudom, hogy vizsziatere-e még a a Balkánra, hogy folytassam hivatásomat. Egyelőre pihenni fogok otthon enyém körében.

— **Az össeomlott Tisza-híd.** A zentai hid ügye, mint a Bácsmege egy távirati jelentés alapján értesül, örvendetes fordulathoz jutott. Latinovits Pál főispán a hír vétele után Latinovits Géza, dr. Halassy János és Fernbach Péter bácsmegeyi országgyűlési képviselők társaságában fölkereste Mándy Lajos, a kereskedelmi minisztérium hitteditési osztályának vezetőjét s megkérte, hogy Zenta városának a hid fölépítése iránti törekvését támogassa. Mándy Lajos készséggel ígérte meg az ügy iránt való jóakarátát s a kiküldött szakértők véleményének meghallgatása után nyomban intézkedni is fog. A főispán különben személyesen is leutazott a hid ügyében Zentára, ahol installációja óta most volt először. Dudás Lajos polgármesterrel az élen a városi tanács fogadta a főispánt, aki a vasuttol egyenesen a bedött hidhoz hajtatott s a szakközvegek kalauzólása mellett alapos vizsgálatot tartott. Csoloknak a torontáli oldalra is átment s a veszélylyel nem törődve a hidon is végigment a tulsó oldalról a bedött részig. A szemle után a városbázán fogadta a városi képviselőtestület tisztelgését. Nagy lelkesedést keltett a főispán kijelentése, hogy ennek a stratégiai szempontból is fontos hidnak modern alakban való újraképzése igen kívánatos s hogy addig is sürgős a közlekedés ideiglenes szabályozása. Elhatározták, hogy a miniszterelnökhez, a szakminiszterekhez, valamint a hadügyminiszterhez is küldöttségeket menesztenek, melyeknek vezetését Latinovits Pál főispán magára vállalta.

— **Össeütököst tehervonatok.** Würzburgból jelentik, hogy az onnan Nürnbergbe elindított tehervonatot Kitzingen állomáson ellötötte a bejáró váltót s egy kimenő tehervonatra ütököt. Az össeütöközés következtében egy szesz horó szétrobbant s a fékező súlyosan, egy szolgál pedig könnyebben megsérült. Tíz kocsi össeütözött s öt kocsi megrongálódott. A forgalom egy ideig szünetelt fog.

— **Betörések.** A rendőrség elfogta Tóth Gyula 17 éves és Sulin József 16 éves csavargókat, akik betörték Liebtich és társa Király-utca 59. szám alatt lévő keletöltö-telét. — Ellinger Róbert kalauz, István-ut 8. szám alatti pinccéjt feltörték és onnan 70 koronát érő E. R. E. M. monogrammal ellötött teférneműt elloptak. — Tolvajkulcsosok jártak Rotter Paula magánzó Lövdöde-ter 2/a. szám alatti lakásán és 160 koronára értékű ékszert vittek el. — Stangle Teréz baromfi-árus Gólya-utca 36/b. szám alatti pinchehelyiségebe betörték, ahonnan 80 koronát érő 75 darab baromfit elloptak.

— **Megszavart betörők.** Az éjszaka vakmerő betörést kíséreltek meg a Dohány-utca 19. szám alatt lévő Erzsébetvárosi Bankban. Ma reggel, amikor a bank szolgája a hivatalt kinyitotta, észrevette, hogy a pince torkolatánál, éppen azon a helyen, ahol a bank Wertheim-szekrénye áll egy 40 centiméter széles és 50 centiméter hosszú nyílás van a falba ásva. A betörőt azonban valaki megzavarhatta a munkájában, mert abbahagyta a munkáját anélkül, hogy a helyiségre juthatott volna. A rendőrség keresi a betörőt.

— **A Telefon Hírmondó** ma nagyszombaton csak délig működik. Délelőtt 1/2 óráról 1/2 óráig a napirendszert rendes felolvasást tartja meg a szent — mint minden más intézmény — szünetelni fog.

(x) **Demokrata-öltönyök** kitűnő szövegből 18 koronáért árusítanak most az „Angol divathoz” címzett férfi- és gyermek-ruhakátrában, Budapest, Károlykörút 16. szám alatt. E ballatán olcsó árú csakis azért árusíthat e megbízható cég, mert hatóságilag engedélyezteté végeleadtat rendez.

(x) **Husvétli tojások, locsolók Kertész Tódornál.**

Séták.

I.

D é l b e n .

Felleg árnya feketéljen
Ott, hol a nap fénye éget,
Gyász borongjon át a földön,
Hogyha ma se látak téged.

Minden sarkon meg-megállok,
És kereslek nyomról-nyomra;
Mindhiába! — lankadtan
Rá dülöngök a botomra.

Átdübbögő fogatokba
Betekintek, hátha látlak, —
Oh nagy ég, kik ülnek ott bent?
Tisztes aggok, hölgy az átlag.

És Gerbeaudhoz is benézek,
Hátha hölgyem megjelent itt?
Szégyenkezve vonulok ki,
Megíván egy sherry brandyt.

Sherry brandy, sherry brandy,
Italoknak nagy királya, —
Vigaszt a méla költő
Benned — ugy, a hogy — találja!

II.

D é l u t á n .

Valami ott fénylik, fénylik,
Ráismerek a hajára . . .
Mily csalódás, nem a haja,
Nem is fény, csak nap sugára!

Járok-kelek háza előtt,
Nézek föl az ablakokra:
Csalogányok bús dalátúl
Zokog lelmem sötét bokra!

Zokog lelmem sötét bokra
Csalogányok bús dalátúl,
És, mint Heine szépen mondja,
Már hanyatlak a nap hátul,

Mely majd holnap elől kel fel,
Amint szintén Heine mondja; —
Drága nap, ha viszontlátom,
Elmult-é majd lelmem gondja?

Drága nap, ha holnap reggel
Szokás szerint fel fog szállni,
Osonjon be valakihez:
Tessék kissé megbicálni!

III.

E s t e .

Itt az este! Már nem látom,
Pedig szívem hogyan leste!
Elmult egy nap és nem látom,
Csunya egy nap, — itt az este!

Már kigyulladt minden lámpa,
És az estét fénybe festi, —
Ah, ilyenkor nőre gondol
Minden komoly budapesti.

Fentebb zengett dalom után
Földaléges tán megírom,
Kért kell most szerelemben
Epekedve sirva sirnom.

Drága asszony, jöjjön holnap,
Mert különben baj leend itt:
Nem bírom ki úgy a nagy bűt,
Mint a tüzes sherry brandyt.

(G-ly.)

A magyar-afrikai új hajóvonal.

La Goulette-Tunis, február 2.

II.

Délelőtt 10 óra volt, mikor gyors irammal közeledett az *Arpád* elé a tunisi pilót-hajó, mely a révkalauzt hozta, akinek hajónkat az új csatornán át a kikötőbe kellett vezetnie. A kalauzcsónak emberei fehér burnuszos, piros fezes arabok; kitűnő evezősök s fűrgék, akár a macskák. *Salamaleikum!* kiáltással üdvözlik a magyar lobogót s mikor a révkalauz hajónkra szállt, pár evezőcsapással kitérnek az *Arpád* útjából, amely méltóságos lassúsággal kanyarodott be a világítótorony sarkán a csatornába.

Hatalmas mű ez a kanális. Négy kilométer hosszú, nyolc évig épült s 15 millió frankba került. Költséges volta miatt persze nem elég széles, nem tágabb a Sió-csatornánál s így két hajó nem is kerülheti ki egymást benne. A kikötőből a nyílt tengerre a hajók egyszerre indulnak ki, 1—1 kilométer távolban egymástól — aztán a bejövő hajók jönnek befelé, ugyanily distance-ban. A csatorna-illeték nagy s így a befektetett tőke mihamar megtérül. Még az utasoknak is kell fizetniük az illetéket: fejenként 3 frankot.

Egy óráig uszott az *Arpád* a csatornán, míg a kikötőbe került. Fenséges parti panoráma ez, Carthago romjai s a melléje épült Uj-Carthago, majd a pálmáligetek közt pompázó La Goulette s balról a 170,000 lakosságu nagy kiterjedésű Tunis, lapos tetőzetű, sokszerepi fehér négyzetgházaiival, mik közt kilométernyire hosszú palma-és olajfa-utca-allék zöldelnek. A kikötőben élénk mozgalmas élet. Turbános beduinok, fekete-barna szudániak, fezes arabok, dervisek, ezernyi megekben sürgönek-forognak a kikötő mölőin, vagy tétlenül bámszan állnak sorfalat a raktárak mentén. Asszonyt nem látni köztük egyet sem; azok örökké otthon vannak; a külső házidolgokat mind a férfép látja el. Az izlam szigorú erkölcsi szabályait itt teljes ősi tisztaságban tartják be Mahomed népei; laza erkölcsi Európánk bátran vehetne itt alapos morális leckét.

Miután a hajó egészségügyi vizsgálata megtörtént, kihajóztunk 68 kalabriai kivándorlót, a többi Algirba visszük. Behajóztunk Marokko felé két óriás beduint; szólanul nyújtják át jegyeiket, homlokukra teszik kezüket köszöntésül, — aztán hangot nem hallunk tőlük az egész uton át.

Fájdalom, elsőszályú utitársaink is valamennyien elhagyják a hajót s a városba költöznek, noha utunk végpontjáig, a marokkoi Mosadorda szól az utijegyük. Elég volt nekik a hét napi odysesusi tengeri tábemből, majd kipihenik magukat itt az afrikai szárazon 3 hétig s aztán az utánunk ugyane vonalra jövő *Buda-gőzössel* mennek tovább Marokkóba. Győri magyarjaink a *Hotel du Pariban* vesznek szállást s 8 napi pihenő után, az itteni keserves vasuton (2 napi vasutazással) Biskra-oázisra s innét Algirba utaznak, hogy a *Budát* ott bevárják. Így a szálonban csak ketten maradunk árván: a parancsnok és én, végig a Középtengeren s az Atlanti oceanon Marokkóig.

A fedélzeten volt gerendafát pár óra alatt kirakták. Az arab kikötőmunkások óriás erővel dolgoznak, jókedvvel, fáradatlan; pedig itt keserves a fizetés, a legnehezebb munkáért 1 1/2 tunisi franc = 65 krajcár naponként.

Délután a tunisi osztrák-magyar főkonzul látogatta meg nejével s hivatali kíséretével a hajót. A főkonzul lovag Goubissich-Keresztur, magyar indigena-nemes, ki nyelvünket csak törve beszéli ugyan, de sokat tart magyar vérére s igen jól tájékozott a magyar viszonyok dolgában. Az illusztris társaság pompás arabs paripákon lovagolt ki hozzánk a kikötőbe s mialatt a hajó szalonjában több órán át az új magyar-afrikai hajóvonal jövő üzeme iránt tárgyalunk, arabs szolgák tartották a lovak kantárszarát a mölőkon.

A főkonzul rendkívül nagy elismeréssel nyilatkozik mindama faktorokról, kik e nagy jelentőségű tengeri hajóvonalat létrehozták. Rög szükség volt arra, 6 maga is számtalanszor felírt ez ügyben — a külügyminisztérium, mint közvetlen fóruma utján — a magyar kormányhoz, sürgetve a fume-afrikai közvetlen forgalmi összeköttetést; de persze egyrészt az ország belső politikai zavarai, másrészt az *Adria* kiesiny és sokfelé angasztalt hajóparkja nem engedék e közszükség kielégítését. Most e hajópark is nyolc új gőzössel szaporodott s csak így nyílt meg az új vonal.

Csak attól tart a főkonzul, hogy mert az első 3—4 év alatt — az ő számítása szerint is — nagy deficitre van kilátás, majd meghökölnek az *Adria*-részvényesek s a szépjövőjü vonal össze-

dül. Már most eleve felhívja az eleinte meddő beruházások szükségszerűségére ugy az *Adriát*, mint a magyar tengerhajózás hivatalos köreit: nehogy azonnal hasznót remélve, kora esalodás érje őket. Jelzi, hogy számos magyar termék kitűnő piacot talál Tunisban s a beljebb fekvő arabs városok mind megannyi jó vásárló piaci lesznek a magyar produktumoknak. Ácsolt és fűrészelt fanémű, mindennemű gabona és liszt, hajlított és közönséges fabutorok, üvegüzemű, főként jó hordósör nagy haszonnal adhatók le itt. Viszonytősfát, datolya s mindenféle déligyümölcs nagy tömegben lesz innen exportálható.

Itteni kereskedelmi ügynősségünk emberei ügyes, élelmes emberek, kik egész Arábiát ismerik s a magyar kivittelt feltétlenül jól fogják propagálni — ám mulhatatlanul székes, hogy exportunk intézvebb fejlesztése céljából a magyar kereskedelmi kormány négy tapasztalt, kellő nyelvismerettel bíró megbízottat küldene Tunis, Algir-Oren, Tanger és Mazaghan-Mogador vidékére egy-egy évi tanulmányutra, kik az ottani vidékek termény- és iparikkésztségeit iránt kellőleg tájékozódának, a több arabs, berber és marokkói kereskedőkkel direkt összeköttetésbe hoznak a magyar termelőket, gyárosokat s kiviteli cégeket s egyszersmind az afrikai export iránt objektive tájékoztatnak s Fiuméra irányítanák az ottani nagytermetlők figyelmét, kik ezidő szerint kizárólag csak Francia- és Olaszországgal állnak közvetlen összeköttetésben.

A főkonzul végre arra utalt, hogy az új vonal rayonjába feltétlenül be kell vonni Maltát is, hol átrakodó-áru mindig bőséggben lesz s az európai turisták ez állomáson át szivesebben (s mi fő, olcsóbban) jönnének át az afrikai partra, mint most Marseilleben vagy Nápolyon át.

Este lett, mire a főkonzul és társasága elhagyták az *Arpádot*, szívesen bucsut véve a hajó parancsnokától, ki magyaras vendégszeretettel látta el őket — s tőlem is.

A secretair-generál visszamaradt néhány pillanatig s Cicerónkul ajánlkozott az arabok városában, egyszersmind dinerre híván meg benűntek a Hotel du Pariba. A szives meghívást főként azért fogadtuk el, mert győri utitársaink a is Pariban voltak szállva.

A főkonzul helyettese rendkívül érdekes, 34 éves fiatal ember. Ő is magyar születésű, báró Baillon s a veszprémmegyei Aka községből való. Rokonságban van a báró Fiáth-családdal, gyermekéveit Veszprémmegyében és Balaton-Almádiában töltötte, tanulmányait Budapesten végezte. Katona lett s mint huszártiszt kiáltott. A konstantinápolyi nagykövetségénél vállalt tisztii állást, majd Alexandriába s Kairóba helyeztetett át, mig-nem Tunisba neveztek ki a főkonzulátushoz. Immár 12 év óta van az arabok között, kitűnően beszél arabul, törökül s Európa minden nyelven; mi több, fölvetta az izlam-vallást s most Baillon ben Mohamed a neve. Napégett, villogó szemű, barna arca s piros fezében tökéletes arabs típus mutat. Almászurke arabs paripáján még a régi magyar huszár 6 s mint a szélvész repül társasága után.

Tunis első hotelje, a du Paris nagy fényű, igazi parisienne-módra van berendezve. Minden emeletén s földszintén társalgó s toilett-szalokok, olvasó- és játszótermek, étkező, boudoirok; itt találkozik Tunis előkelősége s Európa elitje minden este.

Pazar a konyha; a pompás carthagói bor és francia se meg Pázmándy gourmandságát is kielégitenék. Persze, hogy arannyal, jó sok arannyal kell azt megfizetni — de hát ér is valamit.

A városban azonban elég olcsó az élet s bizony boldog, aki téli üdülés címén Nápolyban vagy Nizzában engedni magát kirabolatni, — mikor itt privát lakásban s privát pensionban olcsóbban s confortosabban élhet, mint akár Budapestben. Elegáns magánzóbat havi 25 forintért s teljes pensiót havi 50 forintért talál itt a turista s az ideutazás sem kerül semmivel sem többbe ez új hajóvonalunkon, mint ha az illető vasuton Budapestről Nápolyba utaznék.

Győri utitársainknak éppen báró Baillon Mohamedhez volt ajánlólevelük otthonról s így persze kölcsönös volt az öröm és meglepetés, mikor diner-n össztalálkoztunk. Ennek végzetével, a báró kalauzolás mellett, az arabok városába mentünk.

Érdekes, meszeszerű látványosság ez. Az új Tunis, modern nagy kikötőjével, mölőival, palma-all nagy avenue-jeivel, — melyek a mi szépséges Andrassy-utunkra emlékeztetnek — egy fejle világváros képét tárja elének s ha az ezernyi turbános, fezes, burnuszos alakokat s a minduntalan szembejövő tevé-falkákat nem látók e boulevardokon — Európában képzelnék magukat. Am itt, közvetlenül összeépítve az ujkori Babylonnal, az ősrégi mórépítésű arabs utcalabyrinthben, melyek csak méterszölesek, noha a köcszlopos-tornácos lapostetejű, ablaktalan házak mind emeletesek; minduntalan az ezredévek előtti bizarr kultusz alkotásai bilincselik le figyelmünket.

Báró Mohamed vezeti a társaságot, sarkában nyomon követi szolgálja, egy 15 éves, csodaszép leányarcu, barna herberfiu, kit a báró egy óázison vett meg pár év előtt a rabszolgakereskedőtől. Persze, hogy nem rabszolganak tekintsi s nem annak neveli. Finom burnuszban s esinos turbánban jár, akár egy előkelő arabs gentry. Gazdája, amikor csak ideje engedi, tanítja mindenféle nyelvekre. Egyet-mást mond magyarul, törri az olasz nyelvet s fülel az angol szóra is. Urához hű, mint az állat. Világos szemei folyton kísérik minden mozdulatát s szólna sem kell, kitalálja a gondolatát s teljesíti fűrgőn-gyorsan, amit akar.

Mikor vagy kétórai éji sétá után egy arabs mulató előtti téren az alacsony pamlagokon sziesztáznánk, beléptem a belső helyiségbe s a földreterített szőnyegen kockázó araboknak kibicelem. Szalam aleikum! A tarfejű kompánia vicekorszöntött, föl se tekintve rám. Óvatosságból Mohamed báró bekléde mellém a szolgáját. Akkor megszólítottam olaszul:

— Mondd csak, jó fiam, nem-e fogsz egyszer megszóknálni az uradtól? Most már szabad vagy!

— Nem tudom, signor, mit mondasz. Tudom, hogy vigyázok uramra, hogy Allah sokáig éltesse...

— De ha egyszer ő kerget el?...?

— Ins Allah, amit Isten akarja, akkor meghalok!...

A nargilék rosszul szeleltek, folytattuk az éji sétát. Ezernyi bolt nyitva minden utcán, téren, a bazároknak pisla métes ég, az arabs boltos mint a kőből faragott szobor ül keresztbevett lábaival a boltközépen s stoikus nyugalommal lesi a vevőt óraszámra.

Belépünk egy marokkói kávéházba, hol mézes sorbetet szervíroz a fekete garçon s kéthuru mandolint pengét egy fiatal mór. Méternyi széles hosszú folyosó ez a kávéház, melynek végén ajtó vezet fel az emeletre. Valahogy megcsipett a Pry Pál kotnyelesége, valahogy oda-tévedtem az ajtóhoz s amikor meg akarnám nyitni, két erős kar ragad meg hátul. Mohamed szolgálja volt.

— Maradj vissza signore, mert meghalsz!
— Ne léls! Tizenkétszer ismételt a piszolyom.

— Mégis meghalsz. Megölnek — az aszszonyok...

— Vagy úgy?... Ins Allah! Kisérij vissza!

Éjfél volt, mire hat-hét kilométernyi utcai sétá után visszakertültünk Uj-Tunisba.

Az Avenue de la Marine-boulevardon még járt a villamos, mint nappal, ugy tolongott a nép; minden bazár nyitva s győri utitársaink számos aranyhímest vásároltak, mik otthon tiszteres árúkat érik.

Egyszerre fülsiketítő lármá, dob s tülök-muzsika. Ezernyi arab száguld elő lóháton, tévén, öszvéren, zagyva kiabálással, nyomukban természetlen gyalognép, elől, jobbról s balról, gyalog szalad, perselyeket zörgetve, kéregetve egy csapat fiatal arab.

— Pour les boers! Pour les boers! S csak ugy hull az arany és az ezüst frank a perselyekbe.

Onkéntes csapatokat toborzanak a derék arabok a jó boerok számára.

Ins Allah! Áldd meg e nemes népet, szabadság Istene!

Kompolthy Tivadár.

Az elzúllott sógor gyilkossága.

— A Budapesti Napló tudósítójától. —

Budapest, március 28.

A dob-utca egyik hatalmas bérházában szörnyű tragédia játszódott le ma este. Egy elzúllott ember, aki valamikor jobb napokat látott, de aki — miután teljesen az alkoholizmus karjaiba vetette magát — ugy anyagilag, mint erkölcsileg tönkrement, agyonlőtte sógorát, egy gazdag háztulajdonost s azután a saját maga életét oltotta ki egy revolverlövessel. A meggyilkolt háztulajdonos sokáig és nagyon tekintélyes összeggel segélyezte sógorát, aki most újabb segítségért folyamodott hozzá. Kívánsága nem teljesült s ez a visszatartás érlelte meg benne a gyilkosság és öngyilkosság gondolatát. Az iszakos, elzúllott ember nem sokáig habozott s ma este végre is hajította szörnyű tervét. Holtteste most békecségekben megér a sógora holttestével a boncoló intézet márványszalán.

A Dob-utca 24-ik számú házában lakott Goldstein Ignác 67 éves háztulajdonos, a pesti Chevra Kadischa egyik vezető embere. Goldstein nagyon gazdag ember, van neki vagy egy millió koronára rugó vagyonra, s csak a dob-utcai háza megér 5—600.000 koronát. Goldstein felesége Deutsch Katalin 45 éves asszony, húga Deutsch Samu 47 éves volt ügynöknek, aki

valamikor egyik legkeresettebb ügynöke volt a fővárosnak s óriási összegeket keresett.

Deutsch Samu előtt azonban nem volt értéke a pénznek. Nagy lábon élt, költséges passziói voltak; adósságokba keveredett s bajai között az ivásnak adta magát. Kétfől fogva egyre jobban züllött s mivel keresetre sem tudott szeri tenni, nagyon is gyakran a sógorához fordult segítségért. Goldstein éveik készséggel segítette sógorát, de egyszerismjand korbolta is egyre, hogy hagyjon föl a ivással, mert az nem vezet jóra. Deutsch mindig javulást ígért, de e mellett egyre jobban züllött, ugy hogy a sógora ezelőtt körülbelül három esztendővel megtagadta tőle a további segítséget. Ezt a visszautasítást annyira zokan vette Deutsch, hogy azóta nem mutatta magát a nővére házában. Feleségét, akivel körülbelül négy évvel ezelőtt kötött házasságot, elhagyta s kiment valahova a külföldre, ahonnan csak pár héttel ezelőtt jött haza, végleg tönkremenne.

Most sem kereste fel Deutsch a sógorát, hanem levelet írt neki, amelyben arra kérte, hogy szíráljon neki egy kétezer koronás váltót, hogy a pénzrel valamit kezdhesen. Goldstein nem válaszolt a levélre egy sorral sem.

Ma este nyolc óra tájban éppen vacsorához készüldöttek Goldsteinék, amikor egyszer csak kinyitott az ajtó s Deutsch Samu lépett be rajta. A rég nem látott sógor hirtelen megjelenése meglepte ugyan egy kissé Goldsteinékat, azonban szívesen fogadták s ott marasztalták vacsorára. Két vendége is volt vacsorára Goldsteinéknak: Freund Sándor vadászerszobeli katoná és Kornis (Kohn) Jenő kolozsvári gimnazista, mindkettő unokaöccse Goldsteinnek. Deutsch Samu leült az asztalhoz és beszélgetett rohonaival. Egészen nyugodtan diskurált, felhozta, hogy milyen feltűnően sok párbajesetről adnak hírt az újságok, majd meg a különböző fegyverek használatáról beszélgetett a vadászatonával.

Goldsteinné ezalatt kiment a konyhába, ahol Iszák Berta és Tóth Borosa cselédek a vacsorakészítéssel voltak elfoglalva. Goldsteinné nagyon izgatottan viselkedett a konyhában s mikor ennek oka felől kérdezték a cselédek, így válaszolt:

— Nagyon nyugtalanít a bátyám látogatása. Nem jót sejtök belőle, ez az ember valami rosszban törri a fejét.

Nemsokára Deutschné is bement a szobába s a család a vendégekkel együtt vacsorázni kezdett. Deutsch Samu, bár erősen kinalgatták, egy falatot sem evett, hanem egyre panaszkodott:

— Nagyon beteg vagyok, kórházba kell mennem!
Nővére vizsgáltta, hogy majd meggyógyul. Azután felajánlotta neki, hogy maradjon náluk, adnak neki egy külön szobát s ellátást s gyógykezeltetik is. Deutsch csak ennyit mondott a nővére ajánlatára.

— Jobb lesz nekem a kórházban, ott majd meggyógyítanak.

Egész este nem szólt Deutsch sem a váltóról, sem pedig pénzt nem kért.

Az egyik cseléd, Iszák Berta szakácsné éppen az utolsó fogást vitte az asztalhoz, amikor Deutsch Samu hirtelen felállt s föl s alá járt pár pillanatig a szobában. Jobb keze egyre a kabátja alatt volt hátul s folyton ezt hajtotta:

— Jaj de fáj a hátam, jaj de fáj a hátam!

Egyszer azután megállt Goldstein előtt, hátsó zsebéből revolvert rántott elő és háromszor rálőtt öreg sógorára. Goldsteinné a lövésekre felugrott és kiszaladt a konyhába s ott kiabálta:

— Segítség, meggyilkolták a férjemet!

Goldsteinnek a lövések után még volt annyi ereje, hogy felkelt a konyhába ment. Halk hangon, csak ennyit mondott:

— Jaj, végem van!

Onnan visszafordult a szobába; a küszöbön azonban összerogyott és eszméletlenül terült el a földön.

A két vendég, Kornis Jenő és Freund Sándor eza/alt nekiestek Deutschnak és el akarák tőle venni a revolvert. Deutsch azonban kést rántott elő:

— Leszurok mindenkit, aki közelembé jön!

Az öreg Goldstein ebben a pillanatban esett össze a küszöbön s ugy Kornis, mint Freund az ő segítségére siettek. Alig érték hozzá, egy újabb lövés dördült el a szobában és Deutsch Samu állott fejfel, holtan zuhant a padlóra.

A két vendég az eszméletlenül fekvő Goldsteint a divánra emelte s orvost hívtak hozzá. Csakhamar megjelent dr. Hönig Iszák orvos, de mire ő megérkezett, Goldstein is meghalt. A szerencsétlen embernek a szívét írta át az egyik golyó.

A lövések zajára természetesen öszszeszaladt az egész ház s a rendőrséget is értesítették az esetről. Pekáry József fogalmazó ment ki a gyilkosság színhelyére a vizsgálóbíróval s kihallgatta a házbelleket a szomorú eset körülményeire vonatkozólag.

A rendőrség megállapította, hogy Deutsch háromszor lőtt rá a szerencsétlen öreg emberre, akit az egyik lövés mellbe talált. Valószínűleg a szívét érte a golyó. A másik két golyó nem tett kárt senkiben, hanem mindkettő a falba frúródott.

Goldsteinét az eset annyira megrendítette, hogy maga is eszméletlő vesztette és csak későn, a rendőri vizsgálat során értesült arról, hogy léreje áldozatul esett a bátyja bosszújának. A szerencsétlen asszony kétségbeesett sikoltással borult léreje holttestére.

A Dob-utca környékén hamarosan elterjedt a szörnyű eset híre s mindenki mélyen sajnálta a szerencsétlen Goldsteint, aki rendkívül jószívű ember volt s nagy gyámliója a környék szegényeinek.

A rendőrség átkutatta a gyilkos zsebeit, azonban semmiféle irást nem talált benne, ami magyarázatát adta volna a gyilkosságának.

A két holttestet még az éjszaka folyamán kivitték a törvényszéki orvostani intézet bonctermebe.

FŐVÁROS.

(*) A fővárosi közgyűlése. A szerdára kitzűött közgyűlés főbb tárgyai a következők:

Az ujonnan szervezett árvászeki ülnöki s az üresedésben levő II. osztályu tisztu ügyészi állásnak, valamint a népszínházi bizottságban megüresedett egy tagsági helynek választási utján való betöltése. — A pesti izraelita hitközség kérvénye, templomépítési engedély határidejének a meghosszabbításáért. — A fővárosi alapok és alapítványok pénzkészletének a helybeli pénzüntézetek 4/5 százalékos zálogleveleibe való fektetése. — Az adókievő-bizottságokba bizalmi férfiak kiküldése. — A városligeti körtorgalom érdekében szükséges vágány-összeköttetés és átelyezés ügye. — A belügyminiszter leirata, a terbes kocsiikkal való közlekedés ügyében alkotott szabályrendelet kérdésében. — A Mária Dorottya-egyesület kérvénye, segély engedélyezése iránt. — Az Örszágos nőképző-egyesület föllebbezése, a segélyezés ügyében hozott tanácsi határozat ellen. — A Filharmoniai-társaság föllebbezése, a segélyezés ügyében hozott tanácsi határozat ellen. — A III. ker. római tüzrd-telepi elemi-iskola elhelyezése ügyében, — Előterjesztés a légszesz-vizsgálás rendezése és végleges szabályozása kérdésében. — Előterjesztés, a II. ker. Vérhalm-dűlőben levő magántelekek park ocljára való megszerzése ügyében, — A kéményseprő-ipartestület föllebbezése.

(*) Győry Ilona tanulmányútja. Győry Ilona felsőbb leányiskolai tanitónő, a kiváló írónő, aki már számos érdekes értekezletet írt az angol tanügyi viszonyokról, Angolországba óhaj kimenni, hogy ott a tanügyi viszonyokat, a különféle foku és óelu iskolák működését és szervezetét tanulmányozhassa. E célból f. évi május hó 1-től 1903. január hó 1-ig terjedő hathavi szabadságidő engedélyezése iránt folyamodott a fővárosihoz. Folyamodását a főváros tanácsa pártólólag terjeszti a szerdán megtartandó közgyűlés elé.

(*) A Lípótvárosi Kiseleki Kör tegnap Sándor Pál orsz. képviselő elnöklete alatt választmányi ülést tartott, melyben elhatározta, hogy a Kisele Váci-ut mieelőbbi rendezésének érdekében nagyszabásu akciót indít, s ebbe az összes érdekelteket bevonja. E célból a kőz április hó 3-án nagy értekezletet fog tartani, s azt fogja indítványozni, hogy az utrendezés érdekében megszerkesztett memorandumot Sándor Pál vezetésével 100 tagu küldöttség adja át a polgármesternek.

SZÍNHÁZ, ZENE.

** A Vigaszínház husvétli előadásai. Husvét vasárnapján és hétfőjén két-két előadás lesz a Vigaszínházban. Vasárnap délután „A páholy“-t adják, amelynek az lesz az első előadása a magyar cyklus után. A mulatságos darab tudvalegőleg az ősi szezonban igen nagy sikert aratott. A felújítás módot nyujt Hegedűs Gyulának, hogy ismét előjassa a „főmester“ hálás szerepét, a melyet ő kreált. — Vasárnap este Kuruc Feja Dávidot, a színház szenzációs sikerű ujdonságát ismerjük. — Hétfőn délután A Gyurkovics lányok-at, Herzölg Ferenc von éltéképét adják. Katica szerepét Csillag Teréz játszsa. Este A szába kerül színe, amelynek felújítása is a legkedvezőbb fogadtatásra talált. A színház pénztára holnap, nagy-szombaton, délelőt is nyitva lesz.

** Kerecsányi társulata a budai szinkörben. Kerecsányi Ignác, aki évek hossza során keresztül igazi művészi színvonalon álló előadásokat tartott a budai nyári szinkörben, az ez idei nyári évaddal ismét elfoglalja társulátával a budai szinkört. Kerecsányi május közepén vonul be a szinkörbe teljesen újja-szervezett társulátával, melyet a vidéki színészet java erőiből toborzott össze. A nyári évadra való előkészületek már javában folynak, s több nagyon érdekes

ujdonság bemutatása van tervbe véve. Ezek között a legnagyobb érdeklődésre számítanak *A kereszt jelében* című dráma, amely *Sienkiewicz* világhírű regényét, a *Qvo vadist* viszi színpadra. A darab kiállítása pazarul fényes, díszletes teljesen újjak és korhűek. *Kreccsányi* ezenkívül több eredeti ujdonságot is fog bemutatni.

Népszínházi szerződések. Egy lapjárunk ma igen kalandos és messzeágazó híreket közöl egyes népszínházi szerződésekéről. E hírek legnagyobb részükben igen koraiak. Teljesen aaptalan például a *Kürty Klára* kisasszonyra vonatkozó kombináció. A kitűnő művésznő most szerződéses szabadságát élvezi és április hónap folyamán vendégszerepelt fog Bécsben, hogy magyar szerzők magyar darabjának sikert, magának újabb diadalt szerezzen. Május közepén azután visszatér a Népszínházba, amelynek igazgatójával természetesen a legzsebbebb reláció fűzi egybe. Az októberben lejáratószerződésnek megújítása még egyáltalán szóba se jött és Porzolt igazgató csak április közepén, amikor üdülő utjáról visszatér, fog hozzá a szerződések megújításához az egész vonalon. Semmi kétség nincs az iránt se, hogy *Tollagi*, ez a népszerű és kiváló talentumú színész is megmarad a Népszínház kötelékében. *Solymosi Elek*, a Népszínház érdemében és tekintélyben egyaránt régi tagja, maga nyilatkozik a következőkben:

Mélyen tisztelt Szerkesztő ur! Egy fővárosi napilap mai számában — a Népszínház jövőjevel foglalkozva — a többek közt azt újságolja, hogy elmegye a Népszínházról *Vidor Pál* és pedig azért, mert versenyzett a Népszínházzal s hogy *Porzolt Kálmán* azért nem utítja meg az én szerződésemet, mert a válság idején én is *Vidor* mellé állottam. Nem kutatom, hogy mennyire megbízható az említett lap információja, de azt kijelentem, hogy én ez ugynevezett válságnál semmiféle módon és legkevésbé nem pártoskodtam. Nehogy azonban úgy tűnjék fel e kijelentésem, mintha én e híresztelés miatt megijedtem volna, azt is meg kell mondanom, hogy a Népszínháznak tett és teendő szolgálataim a legilletékesebb helyen találunk méltánylást. Teljes tisztelettel
Solymosi Elek
a Népszínház tagja.

A Kukuska szerzője. *Lehár* Ferenc, a m. kir. Operában is nagy sikert aratott *Kukuska* című opera szerzőjét, a bécsi *An der Wien*-színház első karmesternek szerződtette. *Lehár* eddig katonai karmester volt.

Magyar művészek Konstantinápolyban. *B. Peveny* Irén asszony, az Operaház kitűnő művésznője *Bürger* Zsigmond tanár, a jeles cellista férjasszonyában *Konstantinápolyban* két hangversenyt adott rendkívüli sikerrel. Az első hangverseny március 20-án volt az *Union Française* díszteremben, amely zsűfőoláig telt meg előkelő közönséggel. Jelen volt kevés kivétellel csaknem az egész diplomácia, az udvar számos főmeltósága és a török fővárosi előkelők köre. A *Stamboul* zenereferense entuziaszmusszal ünnepli a két magyar művészt és többek között ezeket írja:

Bürger tanár nyitotta meg hangversenyt s ezért előbb írta szöveget. Mikor *Boccherini Largo*-ját játszotta, a közönség válaszában csendben leste vonójának csodálatosan szép, széles tónusát, viszont az ellentét gyanánt játszott *Mozzkowsky-éle Guitare*-ban a mester bőségesen bemutatott hihetetlen tehénkai virtuozitását. Csodálatos hájt köcsönzött előadásával *Gabriel Mari Cinqumantéjének*; ez a zenedarab olyan volt, mint egy rokokó-korbeli festmény, édes, bájos, háporos, parfümös. Ezenkívül még három darabot dalolt el előlóján a művész, akit a közönség válsággal óvásokban részesített. Most tehát *B. Peveny* Irén urnőhöz érkezünk a sorrendben. A művésznő, mint a műsor előírja, a budapesti Királyi Opera énekesnője. Későbbiül már volt alkalomunk hallani olyan sopran-énekesnőt, akinek hangja éppen olyan gyönyörű volt, mint a *Peveny* urnőé, sőt talán már hatalmasabb hangokat is hallottunk. dacára annak, hogy a művésznő hangjának nagyon szép hordereje van. Azonban nem emlékezünk rá, hogy valaha hallottunk volna énekhangot, amely ilyen tudományosan lett volna kiképezve és kiegyenlítő; ez már nem is hang, inkább hangszere, mely az orgonának és a klarinétnek zengését s a fuvolának bánatos hangját lopta el, hogy a hallgatónak gyönyörűséget szerezzen. Egy szóval, *Peveny* asszony mindazonkai a képzelhető és képzelhetetlen technikai, bravuros hatásoknak birtokában van, amelyek emberi hangról elgondolhatók. Nem is szólnak csodálatos, sőt tökéletesnek mondható vokalizációjáról azonban meg kell emlékeznünk arról a momentumról, amely azokat is csodálatba ejtette, akik már azt hitték, hogy a művésznő addigi produkciója a tökéletesség határát érte el: a Mignon-ária után énekel felséges trillával mellhangból egyszer egy csodálatos fejhangba ment át. Ez a bravur hihetetlenül merész és nehéz. *Huarte* ur, a palota kitűnő tenorisztája, aki a hangversenyben jelen volt és aki nagy műteremelőri ismeretes, kijelentette, hogy az ilyen csodás hatásokat legalább tízenöt év fáradsalmas tanulmány árán lehet elérni. Végül említük meg, hogy *B. Peveny* asszony erőssel, kifejezetlenül, szenvedélyteljes énekel. Annál bizonyos, hogy *Konstantinápolyban* még ilyen nagy értékű énekesnőt nem hallottunk. Összes számat egyenlően nagy sikerrel, a közönség lelkesedése közepett adta elő; csodálatosan sokoldalú a nyelvek terén, dalai szövegét néméletl, olaszul, franciául, angolul egyformán szépen éji ki.

A rendkívüli diadal után *B. Peveny* asszonynak még egy bucsu-hangversenyt is kellett adni, amelyen *Szilágyi Erzsébet* nagy ártíjjával olyan lelkesedéssel keltett, hogy perecekig zuggott a tapsvirág. *Hegeyi Géza* tanár, a jeles zongoraművész, aki mint a török trónörökös gyermekeinek tanára állandóan él *Konstantinápolyban*, szintén közreműködött és briliáns technikaijával és mélyeségek, köllői fellogásával mindenkit elragadott. A hangverseny után báró *Calice* nagykövetünk, aki különben is a legnagyobb figyelmet tanusított művészeink iránt egész ott-tartózkodásuk alatt,

lelkesen gratulált az óriási sikerhez, amelylyel a magyar névnek dicsőséget szerzett.

Színészfelvételek. *Ditrói Mór* igazgató ur a következő sorok közlésére kér fel bennünket:

Az *Esti Újság* tegnapi számában *Rákosi Szidi* urnő megvádoja a Színészegyletlet tanácsát, amiért a felvételi vizsgán megbuktatta egyik növendékét, akit ő tehetségesnek tart, aki szegény és akinek ő jó bizonyítványt adott.

A magán színiiskolák növendékei mindig jó bizonyítványt kapnak, mindig jó bizonyítványt hoznak, de azért — a tapasztalás igazolja — nagyon sok van közöttük, aki nem is színpadra való.

Reánk nézve tehát se a *Rákosi Szidi* urnő bizonyítványa, se a másoké a felvételnél irányadó nem lehet.

Eddig elnéző volt a tanács, ezental nem lesz; mert itt a legfőbb ideje, hogy tanácsunk vasszigorral járjon el nehéz tisztében és megóvja a színészt érdekeit a tehetségtelenekkel és féltehetségekkel szemben.

Am ha e fokozottabb szigor alkalmazásánál történelmi tévedés, ami a növendékek érthető előfordultságát tekintve, bizony megeshetik: mi mindig elég becsületek voltunk és leszünk, hogy tévedésünket megkorrigáljuk. Erre szolgál az eddig is szokásban levő *pótvizsgálat*.

Rákosi Szidi urnő azt is írja, hogy illetékes helyen keres ellenünk orvoslást. Ez az illetékes hely — kétségteljesen — a minisztérium.

Nos, én nem hiszem, hogy a minisztérium ránk akarna parancsolni abban, hogy kit kell tartanunk színpadra való igaz tehetségeknek.

Ditrói Mór,
elnök.

Albin Valabregue egy levele. Franciaország most áll a képviselőválasztások küszöbén s a *Ville-neuve-sur-Lot* kerület választásának egy része *Albin Valabregue*-nek, a nálunk is jól ismert francia bohózatíróra kínálta a jelöltséggel. A bohózatíró a következő érdekes levélben felelt a választóknak:

Uraim! Önök arra emlékeztetnek, hogy én ellenjelöltje voltam az Akadémia *Georges Leygues*-nek, a költőnek s most azt a kérdést intézik hozzám, nem vállalnám-e el a képviselőválasztásban is a jelöltséget a hasonló nevű politikussal szemben. Nagy sajnálatomra nem kell mondanom és ez nehezemre esik, mert én bohózatíró vagyok és a Bourbon-palotában egész sereg elsőrangú színészt találtam volna. Sajnos azonban nem akarnák elfajszani a darabjaimat. Inkább Franciaországgal üzők játékaikat.

Ha délre megyek, megszerzem magamnak azt a gyönyörűséget, hogy szóval mondjak köszönetet önöknek. Reményiem, hogy meg fogom tudni önökkel és másokkal érteni, hogy az ateizmus és a materializmus csak negációk, s hogy Franciaország még nagy morális betelítést fog gyakorolni az egész világra azon a napon, amelyen fel fogja ismerni és meg fogja érteni, hogy a forradalom minden igazsága befoglalatik az evangéliumban, s hogy minden idők legnagyobb demokratája *Jézus Krisztus* volt.

Színházi affér. *Szilágyi Dezső* ur, a szathmári színházal művezetője, a következő sorok közlésére kéri fel bennünket:

Tisztelt szerkesztő ur! Több lap közötté azt a szenzációs hírt, hogy a szathmári színházal baritonistája és a honvédszenekar egyik tagja közt a *Kossuth-nóta* miatt tettelegességig fajult összekocanás történt. Legyen szabad megjegyeznem, hogy a hír ebben az alakban nem felel meg a valóságnak. Szóváltás csakugyan történt a baritonista és a zenekar dobosa közt, de a szóváltásnak politikai jellege nem volt és — mint személyes természeti incidens — mind a két fél megelejtésére hamarosan el is intéződött. Ez a nem jelentékeny és gyorsan kiegészített affér egy pillanatra sem zavarta meg azt a jó egyetértést, mely a város polgársága és a magy. kir. 12-ik honvéd gyalogezred katonasága közt hosszú óta változatlanul fennáll. Kiváló tisztelettel, Szathmár, 1902. március 22. *Szilágyi Dezső*, művezető igazgató.

D'Annunzio Bécsben. *Duse Eleonora* április első napjaiban a bécsi *Raimund*-színházban vendégszerepeltés közben *Gabrielle d'Annunzio* *Francesco da Rimini* című verses tragédiáját is be fogja mutatni. *Firenzéből* jelentik egy bécsi újságnak, hogy ezen a bemutatón a hírneves olasz szerző is jelen lesz. Egyttal megemlítjük, hogy *Duse Eleonóra* május havában *Párisban* fog vendégszerepeltetni s ott a *Nórában*, az *Othonban*, *Giocondában* és *Francesco da Rimini*-ben fog fellépni.

Kubelik Jan New-Yorkban. *Kubelik Jan* legutóbb a *Metropolitan-Opera-House*-ban hangversenyt adott óriási sikerrel. A ház zsűfőlva volt s az ilyen csodálagos óriási óvásokkal halmozták el.

Duse Eleonora Párisban. *Duse Eleonóra* *Párisban Sarah Bernhardt* színházában fog vendégszerepeltetni. Az olasz tragika május 20-ikatól június 15-ikéig, tehát huszoneg estén fog és pedig *Nórában*, *Magdában*, *Fernandóban*, *Gioconda*-ban és a *Francesca da Rimini*-ben fog játszani.

A legett bármenni színház. Adtunk hír róla, hogy a bármenni városi színház a napokban legett. A színház öt biztosító-társulatnál 430.000 márkára volt biztosítva.

Az Aida keletkezése. *Geiger Benno*, a *Deutsche Revue* áprilisi számában érdekesen mondja el az *Aida* keletkezését. *Geiger* a hatvanas évek végén anyjával együtt meglátogatta sant'agatai birtokán *Verdi*-t, ki a családdal ismerős volt. Egy este, mikor zenéről volt szó, *Verdi* a következőket mondta:

„Senta Siora Isotta, io deno fare adasso un opera nuova; — új operát kell írnom. Izmail pasa, az egyiptomi alkirály rendelte meg nálam a Suez-csatorna megnyitási ünnepélyére. Egyiptomi opera lesz. Magam is lent jártam a szükséges anyag összegyűjtésére. Láttam *Luxort*, a *Nilust*, az egyiptomi templomokat. Nagyszerű benyomásokat gyűjtöttem, melyeket operámban föl is fogok használni. *Aida* lesz a címe. A luxori királyi sírok példán az utolsó fölvonáshoz adták az eszmét, hol *Aida* önként bemege a börtönbe *Radames*-hez, hogy együtt haljon meg vele. Komor helyiségek azok, amelyekben valamikor az isteneknek áldoztak, amelyek fölött most a sivatag szele fu. A lapos partu *Nilus* csobogása és elhagyott vidéke a harmadik fölvonáshoz adta meg az ideát. De nemcsak a külső világból gyűjtöttem anyagot, hanem egyéb benyomásokat is felhasználtam, így például a keleti zenének sajtósága jellegét bevitettem a zenébe s a magam invenciója is teljesen átalakult ebben az ősi országban, hol a romok közt üdülőgél szellő egy roppant régi múltról beszél. A dekorációhoz is *Luvor* romjaiból vettünk motívumot. Magam rajzoltam terveket és vázlatokat a színházi festők számára. Meglátja, hogy mily nagyszerűek. mily igazán egyiptomiak lesznek ezek a kulisszák minden legkisebb részletükben. S mivel ezt az operát legelőször *Kairóban*, tehát egyiptomi földön fogják előadni, a történeti hűségért és a zene arab reminiscenciáira nagy súlyt is kellett fordítani.

Verdi ezeket elmondván, mindjobban beleléte magát operájának hangulatába. Lépten-nyomon új melódiai jutottak az eszébe, melyet nem is késett nyomban följegyezni. A társalgás alatt vagy nyolcszor kelt föl s rohant a zongorához, hogy egy-egy új melódiát megörökítsen.

Mascagni Prágában. *Mascagni*, mint már említettéttünk róla. *Prágában* is elidrigálta *Rossini*: *Stabat mater*-ét. *Ugy Mascagninak*, mint a közreműködő olasz szolnákának óriási sikerük volt. Az előadás végén *Mascagninak* beszédet kellett intéznie a közönséghez.

Sikkasztások egy színházal. A *marseille-i* városi színházal nagy sikasztásoknak jöttek a nyomára. Egy ottani távirat szerint a *marseille-i* alpolgármesternek és más előkelő állású embereknek, akik a színház anyagi dolgainak kezelésébe befolytak, házmotóztást tartottak.

Beethoven egy ismeretlen zeneműve. *Kopfermann* tanár, német muzikusi, A zene című német zenei folyóirat legújabb számában *Beethovennek* egy eddig ismeretlen kompozícióját hozza nyilvánosságra. Az ismeretlen *Beethoven*-szerzemény egy adagio, melyen nincs megjelölve, hogy milyen hangszernek van szánya. *Kopfermann*, aki a berlini udvari kőnyvtár zenei osztályának a főkönyvtárosa, abban a véleményben van, hogy *Beethoven* ezt a szerzeményét az abban az időben nagyon kedvelt zenélő-órák számára komponálta.

Egy diszeladás jövedelme. A *newyorki* *Metropolitan-Opera*, tudva előleg diszeladást rendezett *Henrik* porosz herceg tiszteletére. Ez az előadás 63.000 dollar bevételt eredményezett. Az előadás költsége 7000 dollar, a diszelt 13.000 dollárt emésztett fel, egyéb költségekre még 3000 dollár kellett, úgy, hogy *Maurice Graunek*, a híres impresszáriónak a diszeladásból 40.000 dollár tiszta jövedelme volt. Egy porosz herceg még alig hajtott ennyi jövedelmet egy szingigazgatónak.

Kivándorló színészársaság.

Budapest, március 28.

A magyar könyveknek Amerikába való tömeges vándorlásáról irt tegnapi cikkünk a munkanélküli színészkörökben végtelen szenzációt ébresztett. A szerződésekön kívül álló színészek ugyanis szokásuk és hajlamuk ellenére elővették a logika örök törvényeit és — okoskodni kezdtek. Hozzátehetjük: okosan okoskodni.

Ahol — mondták — tizenegyszer magyar könyvet fogyasztanak, ott egy magyar színházalnak is kerül fogyasztani valója. És nyomban akadt 50—60 színész és színésznő, akik minden görögütöz, tabló és oszteniáció mellözésével kimondták a jelszót: „E Amerikába!”

Tegnap és ma délután már komoly tanácskozásokat folytattak ebben az irányban a *New-York-kavész*-ban. Az a terv, hogy egy magyar színházal kivándoroljon Amerikába, veszedelmesen közel áll a megvalósuláshoz. Jóformán csak a pénz hiányzik hozzáde az alaposan hiányzik.

A kivándorlási mozgalom élén *Serly Lajos* áll, ki úgy vezette a tanácskozásokat, hogy kiterítette a márványasztalra *Észak-Amerika csillagászati térképét*. Az amerikai ügyek előadója *Miskolci Henrik* volt, az *Amerikai Nemzet* egykori szerkesztője, ki zsebében konzervált statisztikai adatokkal bizonyította be, hogy *New-Yorkban*, *Clevelandban* és *Pitsburgban* több magyar lakik mint Budapesten.

— Ilyen magyar színészkerület nincs a világon — hangzott az előadói szuperlatívus.

KÜLÖNFELEK

Annuska esküszik...

Bimbófazkaszó enyhe napsugárban,
Fürdőve kéjes, égi illatárban,
Mirtusvirággal, talpig főhéherbe,
Örülve-félve, édes lábán érve:
Annuska esküszik.

Az esküvel egy szép világ bezáru,
S nyomán a szűksz-szerű jövő kitarul.
A mulktól kísért az emlékek árja,
Am itt szerelmes, hű lovagja várja:
S Annuska — esküszik.

Ámon Ottó.

Nagyvilági hölgyek ruhátára.

REGGEL.

Puha, kényelmes pongyola. Télen posztóból, mosóbáronyból, esetleg taffetásból vagy flanelből; nyáron csipkés molból, battisztból, pikéből vagy kartonból. Szabása empire vagy á la Wattean, Dudoros vagy pagode-ujjak. Magassarkú, mélyen kivágott bőrcipő vagy kecses báronypapucs. Ékszerül legfeljebb a szokott gyűrűk és egy sima karperec.

REGGELI SÉTA.

Egyszerű, nem túlhoszu angol alj. Rövid kabát. Nyáron mosószővetből, télen posztóból készült síkkes blúz. Fehér, kemény gallér. Bőr- vagy selyemből. Kerek kalap pettyes fátóval. Gombos bőrcipő. A ruha színéhez illő, decens keztü, nyáron fehér, mosható szarvasbőrből.

LOVAGLÁS.

Testhezálló, uszályos ruha posztóból vagy sergeből, fekete, sötétkék, szürke vagy halványzöld színben; ezt a kor és izlés határozza meg. Legujjabban nélkülözhetetlen a hoszu, XV. Lajos korabeli lebbeny. Elöl aranygombokkal egymásra gombolt hajtókák, melyek a nyaknál szabadon hagyják a keményített mellbétét, gallért és a zselymnyakkendő csokrát. Félmagas cilinder, hoszu selyemfátyollal vagy jockey-sapka fátóval nélkül. Ezüstgombos lovaglópálca. Fess lakkoszima. A kézelőkben patkós gombok. Vörös kutyabőr-keztü.

KERESZTELÉS.

Asszonyoknál elegáns utcai ruha vagy egyszerűbb selyemtoilette. Diszes kalap. Világos glacékeztü. Nyáron világos ernyő. Télen boa. Gyémántfüggők. Chevreaux-cipő. Leányoknak nyáron fehér cachémire vagy moll-ruha, ugyanolyan szalaggal, mint a kereszteleendő baba pólyájának átkötője. Télen csinos utcai ruha, világos betéttel, csipkegallérral. Virágos kalap. Világos keztü és ernyő.

MENYEGZŐ.

Asszonyoknál (a vendégek értelm) magas, uszályos selyemruha; színe a kor határozza meg. Jeth vagy pillédisz. Csipkehuzat is elegáns. Kis tollas, vagy virágos kalap. Halványzárva vagy galambszürke keztü. Télen prémes, nyáron csipkés, galér-orma felöltő. Sok ékszer. Kivágott lakkcipő. Leányoknál fehér, vagy rózsaszín ruha fénytelen, könnyű szövétből. A selyem nem elegáns. Oves, elől ráncos derék. Csipkedisz. Magas alakoknak sokfodros alj. Félhoszu ujjak. Széles, ideális kalap. Hoszu ivor szarvasbőr-keztü gyémántgombokkal. Mélyen kivágott, csatos vagy csokros lakkcipő.

MENYASSZONYI RUHA.

Asszonyoknak halványzürke vagy halványviolet színben, mérsékelt uszályval, ezüstdisszel. Kis, tollas vagy fehér rózsákkal díszített kalap. Világos keztü. Leányoknak fénytelen puha selyemből vagy duhessebből. Szabása lehetőleg egyszerű és nemes. Disze kevés csipke vagy himzés és sok narancsvirág-üzér. Hoszu uszály. Valódi csipke vagy egyszerű túllátó. Narancsvirág-koszorú. Fehér selyemcipő.

KIHALLGATÁS.

Asszonyoknak és leányoknak egyaránt fekete, elegáns selyemrubát kell ötteni. Fekete kalap tollal, esetleg virágdisszel. Fehér kecskebőr keztü. Magos, gombos bőrcipő. Ékszernek egy óra vagy nyaklánc.

BÁL.

Kivágott ruha. Asszonyoknak brokátból, panneból vagy pillés túllból, sok csipkével, gyöngyökkel és ezüsthimzésekkel. Aranybőr-cipő. Tollas legyező. Elegáns frizura tolldisszel. Sok ékszer: függők, nyakék, boglár és derécsatok. Fehér glacékeztü. Hoszu, hermelinprémes estélykőpeny. Mélyen kivágott, csatos lakkcipő.

Leányoknak crépe de Chineből, selyemmuszlinból vagy túllból sok virággal. A ruha színében tartott selyemcipő. A hajban virág. Csipkés legyező. Kerek,

hoszu köpeny fehér posztóból és ugyanolyan felső-cipő. A teremben fehér selyemmuszlin plüsskéből rakott, hatyuprémmal szegett gallér, elől hoszu csüngőkkel. Hoszu, fehér keztü. Félbőte karperec, a nyakon 3-4 sornyi gyöngy. Csipkés, fodros alsószoknya és ugyanolyan battisztzsebkeendő.

ESTÉLYRUHA.

Asszonyoknak selyemből vagy grenadineből, színt viselőjének kora határozza meg, valamint a derék kivágását is. Csipke és pillédisz. Mérsékelt hoszuságú uszály. Elegáns frizura minden dísz nélkül. Világos keztü. Kivágott lakkcipő. Strassköves legyező. Ékszer izlés szerint, többnyire csekély mennyiségben. Hoszu, prémes felöltő.

Leányoknak könnyű ruha világos selyem vagy crépeből. Diskrét kivágás. A derékon s az acaosnyan fésült hajban iris virág. Csokros, mélyen kivágott lakkcipő. Rövid, hatyuprémes, fehér posztóbelépő vagy fehér boa. Hoszu estélyköpeny. Világos bőrcipő. Könnyű fantazie legyező. Vékony aranynyaklánc amulettel, keskeny karperec. Színes selyemzsebkeendő.

SZÍNHÁZ.

Asszonyoknak elegáns selyemruha. Diszes kalap (páholyba). Fehér glacé-ílékeztü. A kézen sok ragyogó gyűrű. Gyémántfüggők, broche vagy mellítő.

Leányoknak világos selyemből, ugyanolyan szövettel. Ideális virágos kalap. Fehér glacékeztü. Aranykarikák, elegáns táská világos selyemből a látszó, facon és zsebkeendő elhelyezésére. Magas, finom, fekete bőrcipő.

JOUR.

A háziasszonyoknak. Elegáns empire tea-gown; lehet subogó taffetásból, végtől-végre csipkével áttörve, fodrokkal és csüngőkkel díszítve. Kecses ílé-cipő, magas sarokka. A háziasszonyoknak: Kedves, világos blúz. En forme fodros alj fehér lodenből. Nagyon diszes világos selyemkötény sok csipkével. Kivágott fekete cipő. Egy-két kis gyűrű és karpereczen kívül semmi ékszer. A vendégeknek: Elegáns látogatóöltözék, világos selyem- vagy csipkeblúz. Hoszu, drapszín estélyköpeny. Színes, crépe de Chine fejkötő. Vékony, gombos cipő, csak ha tánc van jelezve, szükséges a kivágott lakkcipő. Világos bőrcipő. Ékszer tetszés szerint.

DÉLUTÁNI KORZÓ.

Elegáns, selyembéű utcai toilette. Télen prémes kabát. Karmantyú. Boa. Diana-keztü drágaköves gombokkal. Selyem jupon. Magas fekete vagy barna gombos cipő. Diszes kalap. Ochantily-fátóval. Nyáron fehér vagy diskrét színű napernyő, esetleg ezüstgombos angol esernyő. A derékon hoszu aranylánc, elegáns jou-joukkal. Színes szélű battisztzsebkeendő.

TURF.

Asszonyoknak nagy lényűvel kiállított crépe de Chine, selyem- vagy csipkeruha. Széles, nagyon diszes, sötét föltűnő kalap. Selyemmuszlin boa. Világos keztü. Élénk színű napernyő. Csipkés mantilla. Rossz idő esetén nagyon elegáns, de sötét látogatóruha. Felöltőnek bő, himzett gallér. Magas chevreaux-cipő. Aranybarna antilope-keztü. Sötét selyemernyő. Gyémántfüggők. Leányoknak lunge, bájos nyári toilette, vagy diszes látogatóöltözék. Hoszu, ílébő kabát. Virágos kalap. Magas, barna cipő. A keztü színét a ruha határozza meg.

TENNISZ.

Rövid szoknya színesen csikozott flanelből. Egyszerű, szégyes blúz battisztból, kartonból vagy félselyemből. Széles bőrv. Fűzős barna cipő. Fehér gallér és kézelő. Élénk színű nyakkendő. Rövid kabátka. Kerek Girardi-kalap vagy puha sapka ellenzövel. Fehér szarvasbőr-keztü.

Utazás. Földig érő, kerek lódenruha. Sima alj fátított szegéllyel. Rövid, selyembéű kabát. Fél- vagy nyerselyem blúz. Színes nyakkendő. Fehér gallér és kézelő. Csinos arany nyakkendőtű. Előbátul csatos szalgöv, Mosható szarvasbőr-keztü. Egyszerű kalap sima karimával és mosó fátóval. A vállra vehető kis táská. Sötét entucas ernyő eredeti fanyéllal. Fűzős barna cipő. Széles szégyes zsebkeendő. Feketeselyem órasínor.

Kerekpáron. Kettő választott, ugynevezett nadrag-szoknya könnyű, sötét posztóból, Bő, ráncos blúz világos vagy tompa színben, posztóból vagy pongéból. Himzett fehér gallér és kézelők. Feszes bőrv. Kis kabát. Kerek kalap fátóval nélkül. Egyszerű, sima frizura. Vörös kutyabőr-keztü. Magas, fűzős, fekete bőrcipő. Semmi ékszer.

s. b.

Chamberlain mint őlpont. Maga a király is jelen volt egy lakomán és különös érdeklődése átal tünette ki a szintén jelenlevő Chamberlain.

— Játsszik ön bridget? kérdezte az angol gyarmatügyek miniszterét VII. Edvárd.

— Nem, őliség — válaszolt Chamberlain — soha se akadt hozzá időm, annyira leköttöttek a politikai játsszák.

Ez a kis diosekvés futólagos gunymosolyt idézett VII. Edvárd arcára s úgy loyoltatta tovább a diskurzust, mintha cőtáblálul szemelte volna ki magának a szerencsétlen kezű politikust:

— Es vajjon sakkonai szokott-e? Marad-e erre ideje néha?

— Szoktam felség, de csak ritkán.

— Ha szokott, ugy bizonyára jól sakkozik, nemde?

— Eléggé jól!

Akkor a saktáblán bihatóleg sikerül önnök megakadályozni ellenfelet abban, hogy sakkot mondjon a királynak, — ugy-e bár?

Erre már némi zavarral válaszolt Chamberlain:

— Legtöbbnyire.

Kivánom — így fejezte be a párbeszédet VII. Edvárd. — hogy ez a politikában is sikerüljön önnök — ezentul!

— Rhodes Cecil külnekötésével. A londoni szalonokban igen nagy tiszteletnek és nagyon kevés szeretetnek övendett a mostanában elhajt Rhodes Cecil. Jeleöntége tudatában minden, az ő tiszteletére adott lakomán Rhodes ekéves jelent meg. Pontos csak akkor volt a megjelenésben, ha üzleti ügyekről volt szó. Máskülömben pedig a társaság előtt, melyet késedelmes megérkezésével várokozottatott, sohasem mehtegette magát. Amint belépett, több göggel, mint önérettel karját nyujtotta a ház urnójének s azonnal az asztal felé vezette. Beszélgetés közben rendszeren nagyon szárazan reflektált a legudvariasabb megszólításokra, hideg, söt majdnem udvariatlan volt még a hölgyekkel szemben is. Csak olyankor villogtak apró, szürke szemek mikor egy-egy szép női nyakon csillogó gyémánt üzért látoit. Ez bizonyára a saját gyémántmezőire emlékeztette, amelynek kincseivel a gyémántkirály nevet vívta ki magának. Ez a dugzagdaz ember éppen semmi érzéssel sem bírt a nemesebb izlés, az igazi elegancia iránt. Hat láb magas természetnek esetlen modulátul rögtön elárulták a megfigyelő előtt, hogy ez az ember csak gazdag, de nem igazi gentleman. Söt érthetetlen ösvényesség is nyilvánult Rhodes Cecil szokásaiban, már amennyiben rendszeren csak közepes jóságú szivarokat szíft és másodrendű sampányit ivott, jobban mondva vedelt. Mert örületes kvantumokban bírta el természetete a pezsgőt és amit a minőség tekintetében elmulasztott élvezni, azt a mennyiséggel pótolta ki. Még a szép nemhez való vonzóása is nagyon elmaradt az európai izlés színvonalától. Rhodes Cecil bizalmasan alig közeledett más nőöz, csakis — a néger szépségekhez. Rendes szokása volt valahányszor egy-egy előtte még új és nagyobb városba érkezett: barangolni az elhagyatott utcákon éjjel és sorra járnai a lebujoikat, csapszékeket. Egy ilyen csatangolása alkalmával gyanut ébresztett két detektívben s ezek a lebujoikat járó idegent igazolásra szólították föl. Mikor megmondta, hogy Rhodes Cecil a gyémántkirály, az egyik detektív kacagásba tört ki. Hogyan? — szólt a hitetlenkedő rendőr Rhodeshez — ön legyen a gyémántkirály, aki csontból készült inggombokat visel?

— Igen — válaszolt Rhodes — én vagyok a gyémántkirály, de ezuttal inkognitó utazom.

KÖZGAZDASÁG.

Ipar és kereskedelem.

A budapesti áru- és értéktözsde ma, nagypénteken a rendes forgalom szünetelt. A magánforgalom üzletellen volt, csupán Östrák hitelrészvényt kötöttek 698-698.50-es árfolyamon.

A brüsszeli cukoregyezmény. A Budapesti Közlöny mai száma közli a kukorra vonatkozó törvényhozás tárgyában Ausztria és Magyarország, Németország, Belgium, Spanyolország, Franciaország, Nagy-Britannia, Olaszország, Németalföld és Svédország között Brüsszelben 1902. március 5-ikén kötött nemzetközi egyezmény fordítását. Az egyezmény lényeges részeit annak idején közöltük.

A Pesti Lloyd-társulat közgyűlése. Dr. Falk Miksa Abbázából következő táviratot intézte Weisz Berthold országgyűlési képviselőhöz, mint a Pesti Lloyd-társulat elnökehez:

Nagyságod rendkívül kintuntelő táviratát őszinte örömmel vettem. Fogadjá Nagyságod, valamint társulatunk minden egyes tagja halálát azon érdemutenti elismerésért, amelyben szerény tevékenységemet részesíteni méltóztatnak. Iparokdni fogok, amennyire erőm engedi, ezen réam

nézve oly nagybecsű megalapozásukat ezentúl is megtartani. Falk Miksa.

Ugyanok Wess Berthold országgyűlési képviselő a következő sürgönyt kapta Abbazáról Kohner Zsigmondtól a Lloyd-társulat elnökétől:

„Meghatva azon szívélyes szavak által, amelyeket az Ön kiváló vezetése alatt megtartott közgyűlés hozzámm intézni szives volt, kérem, fogadják mélyen érzett köszönetemet. Szives üdvözléssel, Kohner Zsigmond.”

A Folyószámla-Leszámítoló Bankrészevénnyrtársaság váradi Rády János elnökgazdát előkötlete alatt március 27-én délután 5 órakor tartotta az intézet helyiségeiben III. évi rendes közgyűlést, mely a kedvezőtlen üzlet-évből is elért 81.364 korona évi tiszta nyereségből az igazgatóság jelentése és javaslata alapján a tartalékalapot 40.000 korona rendes és rendkívüli gyarapítása mellett a 200 koronas részvény 1901. évi osztá ékát 6%-kal darabonként 12 koronában állapította meg; az igazgatóság, felügyelőbizottság, tisztikar és nyugdíjalap javoalmazására és jótékonycélokra 21.705 koronát iordított, s még a f. é. új számlára is 7659 koronát utalt át. A mutt évben elért 11 millió nagy forgalomhoz képest a bank mutt év novemberi rendkívüli közgyűlése után alapítotték 3000 darab 200 koronas részvény kibocsátásával 200.000 koronáról 800.000 koronára emelte fel. A felelmentvények kapasan a mostoha év dacára elért kedvező üzleti eredményért az igazgatóságnak köszönetét fejezte ki a gyűlés és a igazgatóságba új tagnak Szabonizst Gyulát, a felügyelőbizottságba dr. Papp Zoltán és dr. Molnár Akos országgyűlési képviselőket bevalasztotta.

A Magyar Földhitelintézet március 29-én, szombat d. e. 10 órakor tartja saját házában (V. ker., Bálvány-d. 7. sz.) 4 1/2%-os, valamint a szabályozási és talajjavítási 4%-os papirértékű, végre a 3 1/2%-os korona értékű zálogleveleink nyilvános kiorsolását, amely alkalommal: I. az összes 4 1/2%-os papirértékű záloglevelek kiorsolatlak. II. a szabályozási és talajjavítási 4%-os papirértékű zálogvelekből 4 darab 10.000 forintos, 76 darab 1000 forintos, és 89 darab 100 forintos 119.900 forint (= 289.800 korona) értékben és végre III. a 3 1/2%-os korona értékű zálogvelekből 2 darab 10.000 koronas, 43 darab 2000 koronas és 10 darab 200 koronas 109.800 korona értékben fog kiorsolatlani.

A newyorki tőzsde, Newyorkból jelentik március 27-iki kelettel: A mai értékőtőzsde forgalma főleg a spekulációt realizációra Colorado Fuel and Iron-részvényekben és fedezéseire Amalgamed Copper-részvényekben szorított. A többi papir csekély forgalom mellett el volt hanyagolva. Az a körülmény, hogy a pénzpiacon nem volt nyugtalanság és az a remény, hogy az antracit-bányák munkásaival támadt konfliktus el fog intéződni, bizonyos mértékben fedezésekre készítette a spekulációt. Zárilat állandó. Részvényforgalom 450 ezer darab. Holnap az amerikai tőzsdék mind zárva lesznek.

Vásárosarnok (Vámos és Bruszt hatósági közveletk üzleti jelentése) Az idei húsvét közvelet a hónap utolsó napjaira esvén, a piac forgalma nagyon is közepes és a vásár hétköznapos. Élelnek és kielegőtli üzlet csakis vajban észlelhető, füstölt hús, sonkák, hal és öltött bárányokban elelben kínálat nagyobb a keresletnél. A tojás piaci irányzata lanyha, jelenleg csakis a helyi piac ellátásához szükséges mennyiséget vásárolják, mert a külföldi piac irányzata mindentűt lanyha, az árak alacsonyak és így az export

tevékenység szünetel. Előreláthatólag húsvét után, midőn a helyi fogyasztás szintén meg fog szünni, az árak hanyatlani fognak. A mai nagybani jegyzések: Húsveletk: vidéki mariahús elel 60-70, hátula 70-88 fillér kgmonként; öltött borjúk búrben hosszan nézve súlylevonás nélkül 60-78 fillér kgmonként; bárányok búrben páronként 6-16 korona. Vaj: I. rendű szövetkezeli teavaj 250-260, közönséges teavaj 210-230, jó minőségű friss főzövaj 180-190 korona kgmonként. Tojás: I. rendű friss telet allódi áru 60-60.50 korona eredeti ládánként. Vagott bárányf: I. rendű vagott lud és kacsá 108-114, hizott vágott pulyka 1-110 korona kgmonként minőség szerint.

Fizetéskeftelenségek A bécsi Creditoren-Verein a következő fizetéskeftelenségeket jelenti: Stapler Károly kereskedő Bécs, Rosenfeld Teréz kereskedő Brody, Schwarz József kereskedő (hagyatékt) Ungvár, Steiner Iszák kereskedő Egyvernek, Szántó Sándor kereskedő Czegléd, Gross Testvérek cég Mármaros-Sziget.

Borjavasár. 1902. évi március hó 28-án. (A budapesti marhavásártéri vásár-pénztár részvényirtársaságtól.) Felbajtas: Belüldi élő borju 1212 drb, lótt borju 2 db, bécsi borju — db. — db., növendékmárha 15 darab, bárány élő 290 darab, lótt borju 2082 darab. Arjegyzekek. — Belüldi élő borju I. rendű 66-76 l.-ig, kivételes 78 „, II. rendű 48-64 l.-ig, 1 kilónként, lótt borju I. r. 56-66 l.-ig, II. r. — l.-től — l.-ig, kivét. l. kilónként levonás nélkül. Rugott borjúkért — l.-ig. Növendék marha 44 l-től 45 l.-ig, I. r. — l.-ig, középminőségű 40-42 l.-ig, alárendelt — l.-ig, 1 kilónként. Bárány élő 5.50-11. — k., lótt bárány 5.—12.— K. kivételesen ár — k.-ig páronként. — Élelénk irányzat mellett az árak szilárdak maradtak.

Budapesti sertés-konzumvásár. A terencvárosi petróleum-rakodónál lévő székesfővárosi sertés-konzumvásár arjegyzeke 1902. évi március 28-án. Készlet 387 darab. Erkezett 1005 darab. Összesen 1392 darab. Eladatott 827 darab. Maradt 565 darab. Napj. árak: 120-180 kilogramm súlyban 100-106 koronáig, 220-280 kilogramm súlyban 98-106 koronáig, 320-380 kigr. súlyban 96-104 K.-ig Öreg nehéz páronként 400-600 kilós 90-98 koronáig, Malac 70-86 fillér. Az irányzat élelénk.

Budapest-kőbányai sertéskereskedelmi csarnok jelentése.

Március 28. A sertésüzlet irányzata változatlan. A) Hízott sertések ára: I. A) Magyar elsőrendű: Öreg nehéz (páronként 400 kilogramm felüli súlyban) 98-110 fillérig. Öreg közép (páronként 300-340 kilogramm terjedő súlyban) — fillérig. Fialat nehéz (páronként 320 kilogramm felüli súlyban) 106-107 fillérig. Fialat közép (páronként 251-320 kilogramm terjedő súlyban) 102-104 fillérig. Fialat könnyű (páronként 250 kilogramm terjedő súlyban) — fillérig. — II. Magyar szedett: Nehéz (páronként 280 kilogramm felüli súlyban) — fillérig. Közép (páronként 240-280 kilogramm súlyban) — fillérig. Könnyű (páronként 240 kilogramm terjedő súlyban) — fillérig. — III. Romániai: Nehéz (páronként 320 kilogramm felüli súlyban) — fillérig. Közép (páronként 250-320 kilogramm terjedő súlyban) — fillérig. Könnyű (páronként 250 kilogramm terjedő súlyban) — fillérig. — IV. Romániai: erdélyi (Stachl). Nehéz (páronként 240 kilogramm terjedő súlyban) — fillérig. Könnyű (páronként 240 kilogramm terjedő súlyban) — fillérig. — V. Szerbiai: Nehéz (páronként 280 kilogramm felüli súlyban) 102-104 fillérig. Közép (páronként 240-280 kilogramm terjedő súlyban) 98-100 fillérig. Könnyű (páronként 240 kilogramm terjedő súlyban) 98-98 fillérig.

Sertésleltár a.m 1902. március 26. napján volt készlet 35.054 darab. — 1902. március 27. napján felhata tott 729 darab. 1902. március 27. napján elszállított 598 darab, 1902. március 28. napjára maradt készletben 35.185 darab.

Időjelzés.

— Az Országos Meteorológus Intézet hivatalos jelentése. —

Budapest, március 28.

A magas levegőnyomás délnyugati Európa felett tartózkodik, az alacsony pedig keleti Európát borítja. Európában az idő túlnyomóan borús és helyenkint esős volt és a hőmérséklet pedig alig változott. Hazánkban a hőmérséklet a normális alatt volt, különben pedig az idő változóan és helyenkint esős. Költés: Lényegtelen hóvá tozással változóan idő várható, helyenkint esővel (esetleg zivatarral).

Vizállás.

Table with exchange rates for various locations including Innsbruck, Duna, Tassa, M.-Sziget, etc. Columns include location, date, and rate.

Titkos betegségek Dr. FABINYI J. v. kórházi orvos, specialista. Gyógyítására a specialista legjobban ajánlható számos éven át szerzett gazdag kórházi tapasztalatai alapján.

Most jelent meg! Dóczy Lajos báró Beszélyek és Vázlatok I. CARMELA KIS MURÁNYVÁR PENSUM. Ára füzve 4 kor., pompás díszkötésben 7 kor.

Most jelent meg! „MIRJAM“ című remek nyelvvelletl írott magyar szövegű Imádságos könyv. Dr. Kiss Arnold budai főorbbi. A borotva főtőlesleges!

AGULÁR IGNÁC BUDAPEST, Deák-tér 6. A világhírű Guxi-kenőcs felállításja, mely kenőccsel, ha a cipő felső bőrét bekenjük, a víkzelés fölleleges. Minden nálm vásárolt cipőre 1 évi irásbelli jótállást vállalkoz, ha Guxi-kenőccsel bekenik, időeltölti élelkiadás esetén külön e célra be rendezett műhelyben ingyen megjavítom.

Színházak, szórakozó helyek.

M. KIR. OPERAHÁZ.
Szombat, 1902. március hó 29-én.
Zárva.

NEMZETI SZÍNHÁZ.
Szombat, 1902. március hó 29-én.
Zárva.

MAGYAR SZÍNHÁZ.
Szombat, 1902. március hó 29-én.
Zárva.

VIGSZÍNHÁZ.
Szombat, 1902. március hó 29-én.
Zárva.

NÉPSZÍNHÁZ.
Szombat, 1902. március hó 29-én.
Zárva.

URANIA SZÍNHÁZ.
Szombat, 1902. március hó 29-én.
Zárva.

Dr. RENNER VIZGYÓGYINTÉZETE

— bejáró betegek számára. —
Budapest, VII., Valero-utca 4. (Telefon 555.)

Az intézetben gyógykezelés alá vétetnek különféle ideg- és gerincbajok, almatlanság, szédülés, ideges gyengeség, álmatlanság, a gyomor és belek renyhosága, ideges szívbetegségek stb. — Alkalmazásban levő gyógyeszközei: A tudományos vizsgyógyítómód összes eljárásain kívül, szénasavas fürdők (nausemi eljárás, szívbetegnek számára), fény-fürdők (elégzésnél és csomó bontásnál), az elektro-mozgás minden faja (galvanizáció, faradizáció, franklinizáció), masszázsz (orvosilag vagy vibrációs alakban, vagy elektro-masszázs) stb. **Árak mérsékelték. Prospektus kívánatra.**

Szabott árak. Telefon 17-19.

Legujabb

Tavaszi felöltő — 18 kor-tól.
Raglan és Ulster 30
Egész öltöny — 26
Gyermekeöltöny — 8
Tiszta gyapjuból.

KOHNHEILMANN és FIAI

cs. és kir. udvari szállítóknál az „Angol Szabó“-hoz.

Legnagyobb férfi- és gyermekruha-áruház

IV., Károly-körut 12.
Fiók: (Központi városház) Károly-körut 30.

FŐVÁROSI ORFEUM

Nagymező-utca 17.

Ma szombaton

Luna asszony

Husvétvasárnap és husvéthétfőn két-két előadás.

A délutáni előadásokon is Luna asszony rövidítés nélkül.

Tarka színpad és a teljes műsor.

A télikerben reggel 5 óráig Vörös Elek cigányzenekara hangversenyez.

Petánovits

METROPOLE-SZALLÓJA

A télikerben ma

Pongrácz Lajos Kolozsvárról kitűnő zenekara játszik.

Van szerencsém a t. közönségnek szives tudomására hozni, hogy a

„Szalon“-kávéházat

Andrássy-ut 12.

megvettem. Mindenkor azon leszek, hogy a t. közönség igényeit minden irányban kielégítek.

A n. é. közönség támogatását kérve, vagyok teljes tisztelettel

FANTÓ HENRIK.

INGYEN

és bérmentve küldi

Weiner Mátyás

női divat-áruház

Budapest, VI., Andrássy-ut 3. sz.

nagy tavaszi- és nyári minta-gyűjteményét

mely a legszebb gyapjú- és mosókélmék-dus választékát tartalmazza.

Minták megrendelésénél kívánatos az óhajtott minőség megjelölése.

Nikolaus Heid Stockerauban 14699. számú

„Ujtás cellás lemezek, dudva-magvak kiválasztására szolgáló gépek számára“

vevők vagy engedményesek kerestetnek.

Szives ajánlatok „W. V. 2172“ alatt Mosse Rudolfhoz Bécs I., Seilerstätte 2. intézendők.

Színházak heti műsora.

	M. Kir. Operaház	Nemzeti színház	Vigszínház	Népszínház	Magyar színház
d. u. Vasárnap este	Tannhäuser	Julius Caesar	A páholy	Tót leány	Lotti ezredesei
		A kaméliás hölgy	Kuruc Fejsz Dávid	Az új földesur	Fifine

DÓCZI M.

cipősz

Budapest legmegbízhatóbb legnagyobb és legolcsóbb cipő-raktára

Kerepesi-ut 10.

Gombos füz. v. cugos lakk-cipő, férfi 4. női — 3.50
Férfi v. női boxbőr fűzés 3.50
Füz. v. cugos orosz lakkból férfi 3.80, női — 3.30
Lakk reggata férfi 3.50, női 2.50
Férfi Chevreaux 4.50, női — 4.—
Férfi v. női cugos cipő — 3.—
— fűzés cipő — 3.30
Lakk kivágott — 1.60-2
Egy csatos 2.20, keresztcsatos — — — 2.50
Fehér v. rózsaszínű cipő 1.80
Fehér kestyűbőr cipő — 2.—
Arjegyzék, csomagolás, szállítólevél ingyen. Védőre 10 frten felül franco. Nem tetsző árut becsérlik.

Elzalogosított sorsjegyek

kiváltatnak és azokra a legmagasabb költségen adatik vagy a sorsjegyek a napi árfolyam szerint megvételnek és ugyanazonkakat csekély havi részletfizetés mellett visszaeiadom, a felesleget pedig készpénzben kifizetem. Kérem a zálogjegy teküldését.

Fleissig Sándor

bank- és váltóüzlet VII., Erzsébet-körut 2.

Egy gazdátlan csónak története.

REGÉNY

Írta: MOLNAR FERENC. KAPHATÓ A „BUDAPESTI NAPLÓ“ kiadóhivatalában.

Ára 2 korona.

Koch Testvérek

Budapest legnagyobb férfi- és gyermekruha-áruház. Károly-körut 26. szám. (földszint, első- és második emelet.)

Versenykiváló olcsó szabott árak és kiváló öltöztetés.

Nem gyári munka. Ismerendü mértékutáni szabóságra a t. közönség figyelmét különösen felhívjuk

Arjegyzéket bérmentve küld. «Angol királyi» tengerész-kosztüm előírás szerinti 10, 7 és 6 forint. «Ki ng» Legujabb felöltő, szürke és drapp színűnek ben ábra szerinti 20, 15, 14 és 12 frt. Vajda felöltő, szürke színű ehelyettből, utólag lehetetlen olcsó 8 frt.

PEZSCÖ

ESCH ÉS TÁRSA POZSONY

— Alapítottatott 1850. —

SEMLER J.

posztókereskedése BUDAPEST, Bécsi-utca és Deák Ferenc-utca sark. Ajánlja a legujabb szövötteket férfi- és női ruhákhoz, valamint a legjobb felöltő-szöveteket (Overcoat sans doublure.) **UTOLSÓ UJDONSÁGOK!** Nagy választék angol urali és női plaidekben. Kiszáradlag Magyarország részére vialkörü eredeti minták.

HOCK JÁNOS IMAKÖNYVE

Ezen imakönyv egyszerű kiadásban, keretrajzok nélkül, vászonkötésben 2 kor. Legfinomabb chagrinbörkötésben aranytűszéssel 6 koronáért kapható. Kis alaku kiadás fekete keretrajzokkal ára chagrinbörkötésben 8 korona. Legfinomabb borjúbörkötésben hordozható börtökben 24 korona. Ugyanezen kötések szines keretrajzu szüveg-gel 4 koronával többbe kerülnek. Legujabb kiadás, hosszukás alaku (modern) kiadás vékony piros kerettel, borjü- vagy cerasbörkötésben 14 korona, ugyanaz selyem-előzékkel 16 kor., ugyanaz csattal vagy díszítésekkel 20 kor.

Imakönyv fiatal protestáns hölgyek számára a legajánlatosabb

Fóth Pál Gyöngyvirágok

ozimü imakönyve, melynek ára vászonkötésben 4 kor., finom börtökötésben 6 kor.; kapható eszenkivü finom borjübör-, peluche-, bársony- és egyéb kötésekben 8-30 korona árban. Ezen imakönyvek megjelentek és kaphatók az ATHENAEUM irod. és nyomdai részv. társulatnál, Budapestben, VII., Kerepesi-üt 54.

